

چھاپ غلام محمد نور محمد

اوّلین محرمِ رسولِ خداؐ
جنت جانی خدیجۃ الکبریٰؓ

{العهدة على الراوى}

خدیجہ نامہ

بزبانِ کشمیری

درحالاتِ حضرتِ اُمّ المومنینؓ

خدیجۃ الکبریٰؓ

حسبِ فرمایش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب مہاراج بیر گنجبازار

(شاخ) مائسمہ بازار - امیرا کدل سرینگر کشمیر

کاتب محمد حسن وفائی اندرداری

جنگنامہ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

بزبانِ کشمیری

اوّل حمد اَوہ بوین تس کردگارس
تلوک پٹ قوم لوطس خوابہ منزہ
دَرودہ بے نہایت پرہہ ہر دم
دَرودہ خوانی منز جنتس جاے
درودہ نارہ سندی نارہ تاری
دَرودہ چھوی بہر اذکارہ بہتر
سیٖن خواہش یلہ زن پاک اذکار
پتھ لاگن سیٖن باخاک یکسان
بانہ جاہ و حشم ملک پادشہ آسے
تمس الدن پرہ ہی الحمٰن زیر فرمان
سوٗ بڈ شاہا سوٗ بڈ پیغمبر اوس آسو
شہنشاہ چھانہ تمس منز پادشاہی
شہ چھو بابہ ابراہیم ادہم
توٗ نہ ہن تا قیامت زندہ چھوی یاد
رتوک غفلے دیتک دنیا تھو بربادہ
دارہ فقر چھوک دنیاس لاکان
تمہ منز ہنہ کنہ چھہ خرقہ عاشقہ ہیرس
چھہ پیغمبر تورے دنیاس بیزار
دِلس منز بیس و زیتہ نکہ آسی
بلا دیٖ اینک مکارن دین دشمن
مانن لوک قصہ آسو ابع گارن

خلیلس یم کرن گلزار نارس
زبعدِ حمد و صلوات و تحیات
صحابن یارہ نی تم دینکی ہتھ
دَرودہ پرتہ نارس گژھہ گلزار
پرے آسک زٕہ گومت ہٹھو سو کھار
بحجتہٕ عمل تس جان آسی
دِتن جلوہ ظہورہ جسمِ خاکس
تکبّر آسو کیاہ فرعون و نمرود
برپٕتہ ونہ پیٹھ تم در لحدر شیے
مسخّر آسیٖ تس طیر و بہائم
تمس نخوتن نہ در سر اکہ ذرا آسو
بانشاہی تمس کبر نہ اک جو
دوہس انس بتو کھیوہ دنیکوی غم
بانہ شاہی و چھوک دنیا چھو فانی
یمن سلطانی اوٗرے ترک ناد
تمی چھی دین کنت دنیا ہوانی
ہوٗن سندنا پتھ چھہ بکر سر آتش ارادات
لباس وچھو مہ کرہ توتس نظر کرہ

درتمہیدِ کتاب

نارہ دوٗد قوم فرعون آیہ منزہ
رسولِ اکرمس ۲ پیٹھ پرہ ہر سات
دوٗرودہ دین پرہ سی تس گیا چھو بروائے
درودہ چھوی بہر مشکل مدد گار
دَرودہ پرہ دَرودہ بعید دپرہ
یمس تکحتل دَرودہ خوان آسی
بعالم آی کم کم شاہ و سلطان
بیک لحظہ سپن درخاک نابود
شہنشاہ بڈ حضرت سلیمان
بشب بیدار بود و روز صایم
یکان آسو تخت مسند بر ہوائی
بانہ حشمت حکمت تم وشکہ ستو کھیو
یمن شاہن اتھن منز راہ دین او
نہ شاہی سار رذران نہ گدائی
یمن شیطان اصلیح تہ چھو ڈالان
چھہ لاگت کاو مردارس کھوانی
زری اطلس چھہ بیرت شاہ دیندار
چھو مکارن لباس فقر در بر
تمس بد قسے لباس فقر آسی
تمن تس بہرمن دل آسہ دشمن
بحمد اللہ الدم پروردگارن

کرن چھوم کاشری پاٹھن منظوم
مسلمانن کژی بڈ رحمناہ چھو
کرک یدلے ژہ اصلوک پے تر ینا
کبر تہ کینہ از سینہ نبر تراد
بنی صدق و صفائی دل بہر رنگ
جہانن دون ژہ نیری ناو عاشق
ژہ اندرم سوزِ یدچھی بوز وِنے

ہنا اک بٹ ہیمنا نفس بد شوم
یمو رٹو دین ژھنوک دنیاہ ترا وِت
نزار و غفلتِ دنیا مہ ہینا
مہ کر کنہ کو مہ در ہر لویم ژی شد
بجز عشق محمدؐ کہنہ مہ سہ مرنگ
ہتہ ز شاہان پیشین اک قصہ یاد

یہ قصہ بوز تو بہتر سیٹھاہ چھو
یمے گے دون جہانن ناو تھاوِت
چھو کھے با ہوش ہتھکین ہوش دل تھاو
گژھی دل گرم از عشق محمدؐ
ژہ تس ہیچھن خدیجہؓ لاگ عاشق
ہنوک اہلِ دین توک دنیا نہ برباد
دمے ہاوِت ژہ کم خادمان تو گے

آغازِ داستان و قصۂ حضرت خدیجۃ الکبریٰؓ

سپن حضرت خدیجہؓ بخت بیدار
بدولت آمن خزینہ ہفت سلطان
سہ اگن آس آخر پادشاہس
سو سلطان پادشاہس ہیچ آسو
بسیار خوب تہ عصمت پناہ آس
دہہ دریشی نتہ زر زیادہ
سمت تس پادشاہس زر گوہر
قرار چھو منہ چھس گمش آوارہ
چھہ فرماوان وزیرن گوشہ گوشہ
فذیرہ دپو ہیچھو بہتر شہر مکہ
تھوی بوزت سہ نیرت آیہ پانہ
شہر مکہ سپن شاہ کشور
پرژھوک حضرت خدیجہؓ حال کیا چھو
کران آس مازہ قربانکہ افطار
لکھو توہ کاغذ بن پٹ زاو ساری

خزینہ جمع آسس موہرتہ دینار
خویلد پادشہ ہمتہ سند پدر او
چھکہ تعریف تس عصمت پناہس
سو گھر موکھ مسند شوہر مرتہ گے
بصورت ہیچھہ ماہ چاردہ آس
یہے نیرت خبر گیہ پادشاہن
یمی بوزکنہ زاری زور کرہس
زنانہ چھس مہ خبرت چھم لوان ننگ
تھوی شہراہ چھونہ یتھو کنہ لوشنہ
پرژھت یدامہ سارن تی چھو نژہ جان
ہتن سیاتن ہمہ اسباب خانہ
وچھن اہلِ شہر مسکین سینت
باین خواری زراعت مال کیا چھو
دپن ماری لکھو توہ شر تہ بازتی

دراں ایام آسی شاہ شاہان
سیٹھاہ مشہور زور آور بزیر آسو
دیاں بعضے تسند شوہر غنی آسو
سپن بیوہ سو صاحب تی کرت گو
سیٹھ عالم نہ داناہ بنز تہ سادہ
لکھوک نامہ دتوک ڈاڈن سپاہن
وزیرن کن دپوک یت کیا چھو چارہ
بوزے بوز کتہ آخریم کرن جنگ
یمن سیت فتنہ تھاوت کرو مکہ
چھو بہتر شہر مکہ جاے امان
ہتن سیاتن خزانہ زر و گوہر
قریشی ژہ وچھن غمگین سینت
تو دپو ہس زراعت دلبن دیا یہ
مہ لوزم یم قریش دِ خدیجہ ذات
یگاہ مہ ... دِ توہ سر شاہان

بیٹو توڏه ٻاهر سودا مه لنشه مال
تمن قرضِ حسن ڏتو تڪ خزانه
ٻهرن ڏياڙو ڪرن تم شاد خاطر
ڏڏي ڏوڪ ته ڏيارن مژنواني
سه سارن سيرتي آگاه سيپن
مکس اندر خديجه شاه سيپين
ازين پس قصهٔ عالي ڏي ٻوز

ته ٻورت گي قريشي کيت خوشحال
عهد ڪرنک خديجن تا به پنجسال
ڏلونک توه بمجلس روزه حاضر
اکس ور بهس سيپن ساري تونگر
نگه خلق مکه آسوده سيپين
ڪران ساري خديجس شکر احسان
پهو کهي باهوش اي مردِ خدا ٻوز
تولک پرده بمنس ڏلکن ڏريجن

سمي ساري قريشي خانه خانه
نفع ساروي توهي گوه مي پتن مال
ڏو وقت مائده آهيي ڪهواتي
ٿهرک ٿوزه غلام و ڪرسي زر
تمن مهرن ته ڏيارن توده ڪرن
ڏه بهس رالس جهه آسان تم ثنا خوان
بنيو در خواب ڏيوڙهه حضرتِ خديجن

در خواب ڏيدن حضرتِ خديجه پيغمبرِ آخر زمان و تعبير آن پرسيدن از ورقه بن نوفل

غرض حضرت خديجن ڏيوڙهه در خواب
زنورش گيه سه لنوراني زنا تا
زمشرق تا بمغرب ٿين جهانن
ڏپن تعبير اکوي جهم مه ڏرڪار
ڏرقه تنس نا و آسودا ناهر ڪار
اکا ڏ تعبير ڏنتم واره ڪاره
ڏلس رٽ سر خوشي ڪرته زه بالس
سو پيغمبر ٽوي وا توي ٿه با گوي
پرڏوي ڏ نومي پرڏوي نوي مبرغم
سو سارن غمزدن غنچه آسي
ڏپن تس کن بدنيا جها سوات
نشانا ه معجزه مه باو کيا پهوس
مه در تورات تس و ڇهمت نشانه
لسنا اسم مبارک پهوي محمد

وچهن در خواب آن ماهِ جهانتاب
مکس گوپرت گرس آن نور جاري
يه وچهه حضرتِ خديجن نصف راتن
پنز بوي آسوس تورتت خوانا
ڪرن سوي خواب منتي نشه اظهار
ڏلس تم بوالهوس خوابِ نوليا
لبک پيغمبرِ آخر زمانس
ڏلوي حضرتِ خديجن ڇجه پالس
تهندي شوقه گي پيرا زه عالم
يه ٻورت از دل و جان ماي خبرس
مه ڏنتم واره کت شهرن ڇهو زئت
ڏلس تم بوز مياني نورِ ديده
يه پرمت ڪهوم ته با وي دانه دانه
ڏرڏده پرمنس ٽپ مو ڪلادي

ڪوچها اندر خديجس آيه زن ماه
پس انگه فيور در عالم ٿه پاري
سٺهاه خوشدل سين ڀليه گيه بيدار
مسخر تس ڪنوي ملکِ جهانا ه
ڏٺهم ماه بواني درڪنار
مبارک ڇهوي مبارک ڇهوي زه صد بار
ڏتوي ذاتن تهوي ورک ٿه لمار
پرڏوي ونتم يه ڇها تعبير خوابس
سو سارن مرسلن سردار آسي
سٺهام پيغمبرس کن راي ڀهيرس
پهو کوتاه عمره ونتم ناو کياه ڇهيس
زه کياه زانک سو کوتاه برگزيده
اول از قوم هاشم ڇهوم تسند جد
پگاه ٿي خلقس کن ناد دادِ

دویم چھوی برہ زر ٹوتس سایبانہ
شکر لب گوہر افشان نرم گفتار
دوے آمنہ بابس عبداللہ نا و
زفہم مردمان نایاب گنج بود
گنہگارن بخشر سوی چھو سامان
توٸے در روز محشر آسہ قاضی

زمینس ٹ نہ سایاہ چھو سنہ دا نہ
مکی عربی قریشی پیر در پیر
شورہ و ہری چھویت شہر س اندر زراو
تمس تا اربعین سالاہ چھ باقی
اژن ساری نبی لس زیر داماں
ہمس تعریف در تورات و اراہ

چھو در رفتن سہاٹا سوی تیز رفتار
تمس منز آسہ لس میراث تعمیر
چھو لکھمت تعضبو دلبست و پنج بود
پیوی بر حوض کوثر آسہ ساقی
تمس ہٹ حضرت اللہ چھو راضی
سو چھوی مخفی چھو نہ و نہ آشکارہ

شیدا شدن حضرت خدیجہ در حُبِّ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سپن حضرت خدیجس شوق لیار
مُدا نیرم دیم حضرت خدالس
گیس شیدا بان روی محمدؐ
گیس فلوا بو از ذوق محمدؐ
بوچھس گمراہ یارب تھ مہ ہ دوم
خواص و عام ساری منگہ ناد لن
کرن معلوم ہم از روز تا شب
موکل آسن ہ دہ مت تم در لوکہ جار
شہر کن گاہ و بیگاہ اسن البون
تیھ ژ ماں ڈان تشنہ ریش بر آب
متیمز چھس زلیخا یوسفس پت
دوان از جان لسوی حقتعالیٰ
بعقل خود خدیجن کر تلا شاہ

مہ چھم داراہ خزانہ مہرہ تہ دیار
وسس یامت نبوت کر بنم مہ
بوچھس بیتاب از بوی محمدؐ
دلم پُر جوش از جام محمدؐ
مہ تس پیغمبرس نشہ و آشنا وم
اژن ژ ماں ڈت نی ہم قومہ تھ دس
کرو یمہ حیلہ لس کتہ دراد مطلب
خدا ر ٹومت جدا روزت کھن منز
پننس جا بینس منز ژ ماں ڈ دیوان
اگر پیش از نزول وحی شد جنت
شمع ویس کرن بو پوپر ان گت
دپان یارب سو معشوق کر و چھین لو

مہ ٹی چھم تی کری ساردی فدالس
بان شادی سوما دی کریم مہ
دوم مہ سینہ از شوق محمدؐ
بوچھس بیتاب از نام محمدؐ
تمس اندر خدیجن رضؓ مارہ داون
تمس اندر محمدؐ سا سر بداسس
چھو لکھومت حضرتن ہند آمن ناد ار
یوان رتن چھن منز گرشہ دہن منز
خدیجہ شوقہ منز آمن بیتاب
لبم بڈ دو لتاہ کتراہ ہیم مفت
یتھے یا تھ منتظر آسن کیو نژہ کاہ
سوئی ڈیشن گیس از جان و تن بو
لو لاگے دارہ ہو نزمس والہ داشاہ

تعمیر کردن حضرت خدیجہ رضؓ و ملاقات نمودن با آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

پتہ حضرت خدیجن بیو تدبیر

کرن بر چار سوی مکہ تعمیر

لراه اک لده ناوُن پُر تمیزه
زہر خانہ نظر تمہ کن درِیچن
وُ پن داین یتی روزِ و خبردار
خیر تمنسر مہِ و لول دا تنا و
چاہو لکھو مت بعد ہفتہ باز آیہ
دپان حضرتِ محمدؐ کربودیشن
دردده پرِ متن پٹ بادلِ سوز
رچھانی رمہ اسی مشلِ چوپان
حلالک قوت ژمانڈکُ دُمہ و مہ
شبانی کرفری حضرت شعیبنؑ
شُبانی موسیٰہنؑ کرفر بچند سال
سیُئن سالار سوی بم لس چھِ ذمّہ
تمو ہژمژ بدنیا بیقت آ زاری
یکانی ہیتہ رمس روز و شب آس
شہر کن بعد ہفتہ آس ایوان
چہو ہیرنان گرسنہ تشنہ از آب
درآندم سوی دریچہ موژه راوُن
کران شادی سمیو مطلوب و طالب
کرِن تامت نفیسَ کن اشاره
یہ کیژاهِ اَته بوژک تی مہ نش باو
نفیسَن چلوسہ ما عالی دماغہ
زنده چھا مودمُن چھا مہِ نشہ باو
بخوشخوئی تمس کن گوش تھاوک
بین ہندپا پھٹ مال و زر لبومنہ

بہر در جو کہ تھاوِن تت کنیزه
تمِک در پرِ نگار و شنگف اَش
بجان و دل وچھون توه کوچہ بازار
کنیزو ساری خلقن د توک و لو
ہثرِن ہمراه تمہ کِنہ ژو نزه دایہ
بعشق او نظر تھاوت بہر طاق
کنے تھاوک د نے تہنزی خبر لوز
تمن خاصن غرض کیاؤ آسو مالک
تحرے پیغمبر و رچھو مت چہو رمہ
سو یوسف با ہزاران کامرانی
دلِسٹ تلنجھر شعیبنؑ با ہمہ مال
ژه کیاؤ زانک یہ کت ایمر دبہوش
لبک پیغمبری با تاجداری
پتر تس اک ابوطالب تہ آسو
پننس چا بیس آس ژ مانڈ دیوان
و دریچس پٹ خدیجہ آس غمگین
وچھِن اطوار ساری پرِ زه ناوُن
نفیسہ دودہ ماجی منگہ ناون
زه پرِ ژھتنس ناو کرِ لسٹ زاره پاره
خدیجن سوز لسٹ نش چون غلاماؤ
توہی چہوه ناو پر ژ ماہان میان آغنہ
ژه کیاؤ چہوک درجوانی یوت مضطر
دہن چون غنچہ گل موژه راوک
بمیس نہ مول موجی مال آنچہ

تژهی مافوق جایا از خدیجن
دریچہ تھاو مت تت ہر طرف آس
بان صورت یکو کا نظر یادِ تھاو و
بان شکل و شمایل دراد نہ نو
دریچس پٹ بہت پیژ اندیشن
دل و جان یاره سنزی و تہ مشتاق
ژ آن ایام حضرت در بیابان
و شتر مدا آسوی تمن قوت حلالک
شُبانی کرفری حضرت ایوبؑ
چھہ تم کرفر تمنائی شُبانی
نہ دا د تو یک رچھت لس زانہ رمہ
بمغروری کرِت عقبے فراموش
بفرمانِ خدا تم روز و شب آس
رچھانی رمہ تسند روز و شب آس
خدیجہ لوله سیتن آسن بیتاب
وچھُن حضرت ستا ده لعبد بتین
سیُن حضرتِ خدیجس شوق غالب
بیِن احوال سُی تمہ بوز ناوِن
بیہ پرِ ژھتس ژه ماہس ماجہ ہند ناو
اوّل تمہ واتوَن کرِنک سلاماه
توہی ماپنس تہ ماپس دوده کیاؤ ناو
ژه چہوک خوشخوی نخوت چہینہ در سر
بو چہوس تہنا پدر مادر لبومنہ
بدِ گونہ تسند احوال آسہ

گمُت چھوم بابہ چھُولنن چھہ بابن
بوچھوس طالبِ دٔلہ جانِ فدا انجلابس
نفیس گدنشتہ سارا بادِن
یہ بوزِت حیرتاہ کو ہاہ اَنُن بس
تمِس گرٔژھ وتھہرادِن کرسُئی زر

توے جامن بو لاگن چھُوسنہ صنابن
دِلک ساری غم و غصہ وُنِن بس
خدیجس سُئے خبر گمتہ واتنادِن
خدیجس دل دٔدِئ اشو ہنو تہ مارن
بہ پیشِ روٗئ مَن تختس برابر
کرن شادی تہ ہنوُنس مونہ ولوی

یُوا زجان و بدل بیزار مالس
دٔدِس دل تہ سِہاہ غیرت اَنُن بس
گدنشتہ کیفیت ساری وَنِن بس
دِیونس گرٔژھ محمدؐ یور کھارُن
نفیسن وُا تناوِتھ برونٹھ کنوی

غزل خواندن حضرت خدیجہؓ در نعت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

از گو منوّر کُلِ عالم تے

دِلکن زخمن چھوی مرہم تے
فرشہ کنہ سینتی عرشک تھم تے
مکن آرزہ آسہ ہر دم تے
دودھ ما چھہ مسہ تسن پیالہ زمزم تے
حاجت کرہا چھوی اَی منگتم تے
نبیس فکراہ خاسہ آیم تے
یارب عاصی اُمّت چھم تے
یا رسولؐ چانوی چھیم قسم تے
ہمّت منبر عالی چھم تے
آدنہ کلِ لودھ کونہ آدم تے
مدینہ چھو کہنہ مکہ معظّم تے
پکہ ما مکہ چھی راے گنےم تے
بلیتاب وُچھہ ما بیت الحرم تے

دمہ دمہ تم تے معبودس
دمہ دمہ تم تے معبودس
جایہ جایہ گلہ ار گرٔژھ نارس
مُرسل اژنے تل سالس
فلکن دروازہ وٗچھتھ تھاوُنس
یم تتہ سِر آس تم باوُنس
از زبانِ قدرت پانہ دپونس
مغفرتِ عاصین تم منگونس
شب وروز تھندوی چھم سوس
یُس آسہ مائل درودس
مول موج میانوی فدائس
نفس ہون لاگونس گردابس
ہول گوم لولہ جانہ چھومنہ حس
ڈار چھومنہ لایہ ماتھاہ نارس
خوابہ باپھ وا تنا منز کعبس
دمہ دمہ تم تو معبودس

لَیہ سان درودہ پرہ ہر دم تے

بلہ تم دادِی ژلہ نم غم تے
انبیا تہ اولیا چھی سر خم تے
فرشہ کنہ سلیوس عرشِ اعظم تے
پیر گار سپنک ادہ محرم تے
پایہ بڈہ واراہ مای چانِ چھم اَے
ہمدم آسوک اُمّتوک غم تے
یینہ منز نارس تم ذرہ نم تے
تس پٹ حرام نارِ جہنم تے
زُو جان ونده ہتنہ گرٔژھم تے
زانو منہ با پو سمسار برم تے
خوابہ باپھ شبہ اکہ ردی ما دِتم تے
ہر دمہ چھہ ما آبِ زمزم تے
نالہ متہ رٹہ ما ساری تھم تے

بحرِ عرفانک مے چاوُم تے
پیر میانو حضرتِ غوثِ اعظم تے
ہمپوش روئیس گمہ شبنم تے

شب و روز تمکوی چھُوم ہاوِس
دمہ دمہ تم تو معبود دس
چیرہ تھف کرمِس داما لِس
دمہ اکہ دیدار ماو علیس
دمہ دمہ تم تو معبود س

ہمتس چانِس کیاہ گرِتھ کم تے
چارہ وِزہ نارہ سند سوی نارم تے
موکھ چانو ڈیشت چھوکھ بلنم تے

خدیجن ترا و غم نہ گیہ مسرور
مہ غیرت آو کوتاہ کیاہ دُوم مہ
کران سودا چھ کیاہ ژہ ہیوڈھک
مہ چھوم شہرِ دمشقس کُن لدن مال
یمن سارن ژہ ہت درہم مزوری
ژلی غم تے گرِتھک یکبار خوشحال
یمیس مردس زنانہ آسہِ دلخواہ
زنانہ چھیس امانتدار خانہ
زنانے پٹ چھو مردس حکم شاہی
غرض آلودہ سرتا پاے آسی
بہ بوزت در تکلم آے حضرت
غریبن بیکسن نلکھر دیم کُس
دیوس حضرتِ خدیجن لو دیے مال
پتہ چھوس رچھتو وی نش ہمہ رخصت

دِپن نش چھو کہ ژہ میانن دِلن اچھن نور
گیسن بے حال ڈیشت حال چانوی
درین مُدت مہِ چشمو کو نہ ڈیوڈھک
ژہ سارن پیشکارن پیش تھاوت
دِمے لو پانژہ ہت درہم ژہ لوری
کرک نیتھر زنانہ دل بلی ژہ
گدا یدُ آسہ تے سپنی سو بڈشاہ
زنانہ آسہ گاٹج شوب لاگس
چھو وُس نش شہر کن ید گدائی
سو مطلوبس تہ تت کُن میل اَنے
نظر تھاوِت بہ پشت پائی حضرت
شفیقاہ چھو منہ راوم موال موجی
ژہ میانی کاہ گرِتھ ید چھوی اقبال
ابو طالب پتہ عاتکہ ہمہ عمّہ

ژہ ڈیشت یا محمدؐ دل دُوم مہ
ژہ نکھنا بہر سودا مال میانوی
ژہ میانس بالس بیت گرِتھنہ فی الحال
بہالِ خویشتن مختار تھاوت
بسودا ید گرِتھک یکبار دوبار
یتیمی تہ پریشانی ژلی ژہ
زنانے پٹ چھو مردس کارخانہ
گچھے طالب گچھے مطلوب لاگس
سخنگو ییس ہیہ کیشراہ راہی آسی
بافسون و فسون تس ایل اَنے
لوچھوس در مسکنت تکھتل ایم کُس
مہ کُس ژہ ما نذم نکاح و بینہ والو لگی
دِپن حضرت خدیجن دم ژہ فرصت
پرژھن چھوم تمنی رخصت لو ہمہ

اظہار کردن آنحضرت گفتگوئے خدیجہؓ پیش ابوطالب و عاتکہ

بہت یکجا ابو طالب تہ عاتکس
سو ڈیشت نار ہنو نک ہنہ ہنے
ز سرتا پای ولو نک قصہ حالی

کھوان تم خوردنی حضرت تہ وانک
وُدک اراہ تہ کرہس شانہ موئیس

برادر زادہ ہنو کن بروُنٹھہ کنے
بروہس لول کرہس لو سر روئیس
سپن دلشاد تہ انک خوشحالی

خدیجن رضؓ نیوس پانس یہ ڈیٹھ کنوی
دِیُن ازھن غم ژہ تہ راوِن خوشی کر
دپوہس اے پسر بد بختی ژہ برکت
سپن یہ اضی سوکھس ہمس چھ در کار
بزرگ زادہ بو چھوس در شہر مکہ
یہ بہتر زانو مہ پروردگاری
پننس ما جبالس دگ چھ آخر
گنڈہ یک نار پانس منز آبہ
تمن نش گو ہت اقرار ہاون
اکی حیلہ بو شہرن کرہ سیلاو
صنادید قریشی انکھ ساری
امیر المومنین فاروق عمر رضؓ
ولیدس آسو بیہ سفیان سیتی
تمس ناو میسرہ کیاہ خوش بیزار
بخلوت سوی خدیجن منگناون
مہ ڈیٹھم مہ ایوانی در کنارہ
بشارت تم درم سوئی محمدؐ
یہ معنی خوابہ میانو یک چھو نہ خالی
اگر بینی علامات محمدؐ
خدیجہ چھس تسنز ادنی کنیزا
اگر پانس از نزولِ وحی گیرم
تمس ڈولن بد شاہان سردار
مہ از طعن زنان اندیشہ دارم
عقصہ تہمت بیم در عشقبازی

بوڈ لیشت آو تس کنہ ناو دلوی
گرتھک بد راتھو میانی سیت دشنام
مہربانن پننی کرنی ژہ شفقت
ژہ گژھہ داولہ امس نش ان ضروری
بو شالی چھوس ضروری کربو یکہ
کلید کعبہ مے میراث واتن
تفاوت رگہ خوتہ رگ چھ آخر
مہ امرس اسند س سرداروی چھم
خبر حضرت خدیجس رضؓ واتناو
خبر بوزت خدیجہ گیہ خوشحال
کرک شہر دمشقس کن تیاری
زبیر رضؓ و طلحہ رضؓ ہم عثمان غنی رضؓ
چھ تم سردار پس رو آس کینی
سوتس انش ہمنو الہ ہم پیالہ
یہ اندرم سیریتس نش بادہ ناون
دلک آرام نیومت چھم مہ خوابن
امس نش چھدم ایوان بوی اجمال
ژہ پہوک دانا قہ گرمے مہ اظہار
کرت راضی دمے انعام بے حد
سوید آسی بلند اقبال میانو
بامنت آید متاع دلپذیرم
ژہ کرہ اسند نشست و خاست معلوم
درین معنی تفکر بیش دارم
ژہ ژن سیانن مہ ہمیشہ چھوم گمانہ

بوڈ لیشت ٹھہراون کرنئی زد
دمے بو پاتھ ہیت درہم ژہ انعام
ژہ گژھہ اقرار دِس عالی چھ سرکار
شکستہ دل پانن انزکس کدوری
چھ حد میانی ملک سردار ساری
ولیکن بول موج ہتو منہ ذاتن
مہ یدِ دمے بو ژہ ہا یہ ددِ تر بابر
توکل کرہ تس کیاہ ہارنوی پہم
ضروری ہندِ اس منز چھ تمہ تہیلاو
ہتوون شہر دمشقس کن لاون کل
امیر المومنین صدیق اکبر رضؓ
ابو جہل دہ مغیرہ ژور زنی
خدیجس منز غلامن اکھ عزیزاہ
تسند اسباب ساری تس حوالہ
دِیُن تس سرندئے بو رچھزہ وارہ
تمہ گوہ تعبیر ونومت چھ باپن
بجا یؤ بیٹھ چھوم کرمے ژہ حالی
تفحص کن تفحص کن در ینکار
سوید آسی مہ از جان چھم عزیزاہ
ژہ دہ سالن لتس فدا ہیوی ہال لیکیاو
لبی پیغمبری پامت سو سردار
ژہ کرہ سار دی در دیغ و راست معلوم
ادِے کرنئے ژہ سپتن کار سازی
سو یہ آسیا ظلم خیبس کیاہ بوزناو

ہہ نش کڈزن تنھتوی ہتھو آسہ اک بیا گ
اہن ہھو شو بہ تنھتو احسان کرزہن
حکم اسُندرہ پٹ تھادم مہ حاری
پگاہ تم ساس لوکہ منگہ ناون
مگہ حضرت محمدؐ آسو غمخوار
ہراں آسک ہمت تم در تفکر
طمع یم اک کری دنیا کس مالس
دریغا مول ہوجی کنتہ راوم
خدایا رادہ ہم نے مول ہوجی
تمسن بلہ موجی ہہوس مول آہران
ابو طالب عاتکہ آکس لوزان
جگر زالت ہکو کر حیان دوری
سونے آسُم تہ بلا خق گرہ ھم کریک
بہ سر بادی زہ نش چوک مساہو کیمرا زن
کری یم امر تم ماسُنس زہ ساری
انک تم خورم و خوشحال ساری
ہمیشہ آکس تلم دنیاس بیزار
زدست ما نیاید کار دنیا
چو حبشی دانہ ڈیشت لگو سوالس
باین منزل مرا انداخت اورا
تمی آسم سو کھس مہمس مہ باجی
بیئن مالو کی تیھوی مہ تھا دہم کر
دپوہس دمہ اسہ چوک گھش زہ گران
تمو دیو ہک مہ فیرت گرہ ہنم بیت
زہ سیتن غیر زانی زان کرزہس
اکس منزلس کڈن کرزن سرفراز
بہ کت تم میسرن در گوش تھاون
گران شادی بطمع مال ساری
زبادام سیہ زن دانہ در
مزوری بہر این دنیا ئی مردار
دریغا پوچھرات اقرار تھادم
دریغا قدر ہمن نشناخت اورا
اوے گومت یتیمس ہول آسان
مزوری ہیانہ سوی انکہ دارہ ہم کر
کرد موقوف اس حاجی مزوری
خدیجہ نشہ جیوم اقرار دلو مت

رفتنِ انحضرت بتجارت حضرت خدیجہ ہمراہ میسرہ بشہر شام

گنڈت رخت سفر رود اسہ ادہ
مکہ نشہ درای ہہ منزلس اکس دات
مہ نشہ نیرت امانتدار کرزان
لزن او نٹس اکس زرین عماری
گنڈن تم حضرس شاہانہ باجی
مغیرہ بو جہل خوار و خجل گو
مزدراہ بہر سودا آسہ در امت
خدیجہس اس دپوتس اکالت
نمک ھیومت تسند دنو غیرتن جوش
گرھوتس نش جوی مغزا احرارت
قافلس سیت حضرتؐ درای پیادہ
خدیجن میسرس کرشرہ وصیت
یہوی سارن پھٹن سردار کرزان
سو میسر پلیش حضرتؐ ادیانہ
بعزت بہہ ناون در عماری
ابو جہل و مغیرن میسرس ولو
سو تھارن بر عماری کتہ آمت
گران چوک خرچ بیجا مال تمند
دپوک ہم مبلہ ان خاموش خاموش
قسم دتو بگرہ دپتوس فی الحال
سھام ارباب مکہ قافلس سیت
دلس منزرت امانت تھوہی کت
بزیر حکم میسر آکس ساری
انٹن رخت و کلاہ خسروانہ
سھام بو بکرؓ و عثمانؓ شاد دل گو
ولیہ دپوزہ سیتن آسہ لوزان
دریغا اسہ سارن سینہ زالت
ایپن آسو کہ جوی او بال تمند
بہ لوزت میسرن کر کریاہ شرارت
مہر کہ اغم تسندی جیو منا پنن مال

مہ ہچوم حضرت محمدؐ دوست زادہ
مہ آخر سوم بابہ اُسند یار جانی
یہ بوزت دل دُدُک کو ناہ حسد آگ
بکینہ گو ہمن دُدن پارہ پارہ
بہن وقتس دوا ہم دُدر خیمہ
کران آئس راتے انتس مصلحتے
سومیسہ جون غلاما خضر تس ہیت

مہ چہم معلوم اُسند خانوادہ
یہ چہوم عالی لشانہ بوتہ زاآ
مغیرن تہ ابوجہلن کرک راک
تہتھے پاہٹن ہچان گی تا بچنا روز
پکان یکجا بہان تم ژورہ ہمہ
فتنہ ٹھہرادکہنہ زن ہت ودلیدن

ڈیہ لیشت چہم سُتہا غیرت لوانی
یہ آسہم اسرا اُسند تی بومانہ
پٹ کنی ہم دزانی لشہ نارہ
حسودان کریا ز غیرت سینہ در سوز
گمرِ چند بار چھک معلوم دتے
مغیرن تہ ابوجہلن پلیدن
دراثنای سفر تم منزلس دات

دلو دادن ابوجہل دہنہ چاہ را بعداوت حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم

ازان منزل مقامس تام کردہا
دلس رٹھو نہ گز ھی خاش سرا اس
بہوا اندکن دہوا اس خیمہ دری
مُرن یم ترلیشہ بابت مصلحت لوز
شبانہ گے دلودت آی چاہس
ہمن کہنہ چہونہ معلوم آئس در خواب
پگاہ دا تو منزلس ہٹ کاروانہ
خبر کہنہ چھمنہ چاہا آسو یتے
جان الگ ٹھتے تم پان مارک
بسیں منزلس یکو فی الحال لارو
چہ آئس تان یکین دُنہ پاتر منزل
ابوبکر دعمر عثمانِ عفان
دپوہس آبہ پُرھ کہنہ تا ب انز
فردمانذہ کران تقصیر تقصیر
مارہ کُس تس سوا اللہ لیس نہ ماری

براہ رہگذر تتہ آسو کوہا
ہمو مخفی ییٔ مشکن اندر آب
چھواس آب پانس ژورہ ژوری
ابوجہلن گوڈن رہبر کڈن زود
چہ ہیم شونگت خبر روز کنہ روحس
ابوبکر دعمر عثمانِ عفان
دچہو کنہ بر دنبٹھ ہیت آبوک لشانہ
نہ چھوس سوی چاہ ڈیشان نشہ آ
کرسہ شو سیت خوان از دیدہ نارک
رہبرن میس منش دپونہ ژوری
تہ بوزت کاروانس زاو زلزل
دپوہس آبہ پوڑھ وھو شوز بیجل
سو چہ نا بود کتہ اس آب انو
ابوجہل دمغیرہ خوش تہ خورم

ابوجہلن دلیدن دو مغیرس
کدُو رہبرن کرن سوی چاہ نا یابے
تتہ پٹھہ آب چھو کنہ تا بہ پنجروز
ژٹک کل نہ کرک سوی چاہ نابود
یُو پانژان دہمن کتو نیوا تی آب
بیک جا ژور زن تم میسر بن ان
الوگ رہبر تہ دپو ہس آب گتے
تہ بوزت شور وھو در کاروانہ
ابوجہلن دپوک زو کیازہ مارو
یتے نیر وسہ کتہ آب دوری
سو ییس پیش حضرت آدلاران
کدُک خیمہ نبر حضرت محمدؐ
تہ بوزت یام تا مت گوسو دا گیر
مرانہ یم ترلیشہ بابت اس چھ خورم
پھٹی کرد سمندریس سو ناری

خدا ئس دوست تس کہاہ کرہ دشمن
سو پانئے پان پانس فرہ دشمن

ظاہر شدن چاہ و سرنگون شدن جای بحیرہ راہب بمعجزہ حضرت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سو حضرت آیہ بابت آسو غمگین
سو گل آد در سخن کر نا مبارک
تتی استادہ روزت کھنہ بادو
کرک عیداہ سین دلشاد ساری
بغیرت چھک یہ باطن نار تنے
تمس نقشاہ دلس نزوارہ یوڈھی
دوہن دن رو دنت سیراب تم گے
شب و روز یک مقاماہ دراونوی
بحیرہ ناولس ییری اندہ آسو
بکہ نشہ دراہ قافلہ ہت سو در
بو تل پن سار سر خم کرتھ روزن
دران اثنا تھرن کنہ سین ہل
وچھان پانس کھسٹ آن بحیرا
یکان آسو ارہ زرڈو بر کار دانہ
نری ظاہرت سند گیمت نشانہ
زہ کیانہ زانک وچھت پانہ انے
صلاح زانن نمک ساری بو گرہ
شجر سر سبز شد ساروی معطر
دپوک تم راہبن اے کار دانے
برس ہٹ اردو ساری منگنا دلن
دلس پیو شنک تمس تیمہ رت خوانس

مرن تم ترلیشہ ہت بیچارہ مسکین
یردبھ یہن یا محمد ست قدم تراو
لبو تتہ آب توہ دلشاد تھاو
حسو دل گیہ حاصل روسیاہی
بظاہر آس روزت یر ونبھ کنے
شب و روز آسو ہت ر ونبھ کنے
تہوک نشکن لدت منزلاہ کرکٹے
دران منزل چھک رنت خوانہ
سٹھاہ تس پال دولت سیم زر آسو
بوقت ظہر واتی یت مکانس
بلہ ییہ پانہ حضرت تم تہ بوزن
سیٹھن ہیبت مس تورت اخوانس
یدان ازمکہ ڈیوڈھن کار داناہ
ہمہ در تورت پرنت کوم تصدیق
مگر خود علم غیبس کیا بوزانہ
تسند روی مبارک کس زہ پاڈی
سو پیغمبر یہ پانے گژھ سرہ
ہمان بحفظ فی لیج تت در خلقس
بہورالتس کھیو مزمان میلنے
بخوبی راہبن کرنک ضیافت

گلس سیٹن دتوک پشت مبارک
تتی چھوہ چاہ از غیبی ندا آد
کھنوک تت جایہ چاہا دراد جاری
چھو کس معلوم تقدیر الٰہی
میلس تیتھو عجائب یلہ ڈیوڈھی
حسودن کار فٹ شرمندہ سینی
بیا با نو اندر آسوک پکنوی
سٹھا کامل سٹھاہ عالم تہ دانا
پران تورت کران تعریف ورد
نظر تمسنز یہی بٹ بتخانس
تمن اندا ندرہ ہت نر شیطھ پوتل
یہ معجزہ چھوی نبی آخر زمانس
یہ اسن پر منوی دپھنہ پانہ
ہین سیٹن محمد آسہ تحقیق
ولیکن روی تمسند چھو منہ دنے
ترھی جابا نہ زیادہ کرہ بہتھو نر راو
گلس سٹین پشت دت بیوٹھ پانہ سر در
میوہ پختہ شد یام پشت دتو مر
پوتل ساری بیہ استاد تھاو ن
سمت گے ڈیرہ راچی رود حضرت
ابرڈ یوڈھن نہ سیٹی کار دانس

پتول استاد ڈیٹھن بہ قرارہ
تمس کیا ناوچھوی یُس نشہ مالس
دِپن کرمثر مہ چھم تمسی ضیافت
پتول خالسن پتول اَتھ کُن وُست آسے
بزیرِ پای حضرتؐ بوسہ کران
غلام گُنہ تھاون پیشکش شرُ
اوہ پتہ رِ ذبِحہ کنے وُلِ دُ وتو آسو
بیہ دتہ آس وا اتان نا یک ماہ
آبَ تہ جایہ جایہ آسو آسان
دو فرقہ گے تتی مومن تہ کافر
اگر کانہہ تمہ ونے آسو پکان
بہ بے لبتی تہ آسوی سارِ نایاب
کوہن فیور آب پیو باران رحمت
سپن نابود از شکِ محمدؐ
یہ وُت نزدیک آسن پُر خوف بیحد
دمشقس وات حضرت مختصر پوز
فرزی دُ دک دُ دگن دِ تو نک خدایَن
بدی لتس پانسی یُس آسہ بد خواہ
فُرزی کینہہ اکھنہ مولس چھینک نہ یار
یہ چھے لازم نصیحت یاد ہینے
خودی چھے بد بدی داد س وُتی نہ
کھینی یُس چاہ بیس تتہ پانہ گرخی
کرک گنیزاہ تمو تس عجز و زاری
چھ گژان مال اموال اتھک وبار دیہ

تمن کُن راہن کرنک اشارہ
ابو جہلن ہتن نام محمدؐ
سپن شرمند ساری انوکھ حضرتؐ
دِچھُن بردوش تم مہر نبوت
ٹھہاہ تس ہوَل گومت اکاسان
سوکیا بوبکر دمیسر شاد دِل گو
پکن آسوک سَت بانہ ناف تہ آسو
پَیسہ وُت دِ دُسے آس راہ شاہی
ہِتھوی ہیو کو نہہ کیتسہ لوکچہ لمان
لِچھ وتہ آس پمپن اونٹ بہار
دِہن تہ ل ہند کھمت فیرت ایوان
سو میسر سنت امی وتہ دراد حضرتؐ
زمین سرسبز درہ ہر چیز وُسعت
بہ نزدیک شتر یلہ دانیہ سردار
گیہ آسان زرفتار محمدؐ
بہ ہن آسوک ٹہاہ ارزان تی اک
یمن وُن اورہ تہنی ناد لاین
بہ نیومت پورہ آسوک کو نکھہ ارزان
چھ بد خواہن بدی پانس لوان کا
بہ کت گیثراہ مہ دردِل سمتری چھم
خودی بے بیرسی چھے کنہ لئی نہ
نفع کنہہ اکھنہ ممنون تم گے
دکھے مہلت پکو پکھاون ساری
میسرن حضرتس تشن ون یہی کت

پرِ دھن تم راہن تس بو جہالس
اَسہ تہ تھا ومت ساحر چھِنہ بیحد
دُچھان اہنب ژانک اندر پای
پرُن کلمہ شہادت باژ شر ہیت
زر و نقرہ رت آنن ٹھہاہ گرِ
مغیرہ بو جہل خوار و خجل گو
دمشقس کُن پکِن دہ روز دہ رات
راچھہ نت خوتچن جاین سپاہی
اتی کُن گاسہ ہیزم آب تہ افر
کران اَس لَجی تسند تمن کرد ہن لار
دہن منزلن پکِن دون جانیہ آب
ابو جہلن ہیژن سوی رنتی وُت
لیتسہ لو پاہ کران آسو کھن نہ جی ید
ملوک تس دِ سنِ رحمت لوسہ آزار
سلامت کاردان ہت بعد دہ روز
کُنن آسوک بہ ولول تت دِ دُن اک
ابو جہل و مغیرہ بعد یک ماہ
بہ ہنیو آسوک تہی میولک تہ گیران
چھ بد بنیس بدی پانس تو لنے
دِلی ہتہ واعظن مہ وتمری چھم
چھ یہ کت کاملن منز ڈلہ ہیٹھی
کھوران تل میسرس گژھ تہنی بے بَرن
چُھنے اَسہ دیار مالس خوار گیہ
تمو فرناد س چھوی میانی رخصت

دمشقس کن یکین و آت ہن ثرے کال
بہت نہاسہ از اعتبار خالی

ہتوی سودا ئتن آسوی کنن مال
سٹہاہ لس لولہ نارن ورانوی

خدیجہ رض بر سر آن قصر عالی
کنیزہ سیت ہتولس وننہ ولوی

مُورہ چھُم للہ دُلن دُورک نارہ
ژورہ پاڈہ ماوتم لوزہ خسارہ
شہر خاموشکہ بحر اسرارہ
صورت بندرکہ سوداگارہ
زلیخا چھس بو خریدارہ
چیر کتھہ انو تھم میر شیکارہ
ھمہ نا عاشق اُمہ خسارہ
گوشن وتھرن چہوی سنزارہ
شمع صورت کوت کال پرارہ
صُدرہ منزہ کھار یک دُر شہوارہ
ثرھہ لازہ دنیاہس آی دو تارہ
کار گوگُپتہ لُٹ چہوتہ بارہ
ثمانڈت مکہ کنہ مدینہ لارہ

غزل د رنعتِ آنحضرت ص

ژھٹہ لس فنٹہ لس آلیس بو
منتظر روزت چھس ہرسو
شاہ یوسف ماہِ کنعانو
تیر لایوھتم از قوس ابرو
بادام چشمو کر جادو
روشہ دلہ درُشن دیتمو
دماہ زاجھتہس پردانو
کمہ بازارہ ہول کرہ بو
ہوی کر سفید سیاہ رو
قافلہ ہیزان گو غافلو
یا رسول علیکس تی آرزو
بلہ ماچانہ دیدارہ بو

بلہ ماچانہ دیدارہ بو
بلہ ماچانہ دیدارہ بو
گنڈہ منزگاہ پیوچانہ انوارہ "
غصہ تزاد لوسہ ژاد در انتظارہ "
خوابہ منزہ کرھتس بو خریدارہ "
سیر کس وی نہ گو جگرس پارہ "
بمبرو بلبرزل چھس بمیارہ "
توشہ کونہ بلبل بوچ شہ بہارہ "
دَزہ نا تزادہ نا اشیچی دارہ "
نیرہ کس سوی بہایمہ سمسارہ "
ہیے ہیے کتھہ فرِ نفسِ امارہ "
ہنگہ منگہ نیرن گو لوکچارہ "
حال چھوی لےوشن چہومنہ زفتارہ گ

نامہ فرستادن میسرہ بدست حضرت محمد ص بجانب خدیجہ رسیدن او در گریہ وزیدن پیش خدیجہ رض

خدیجن رض میسرس تس ونمتوی چھوی
فتی بینہ کینسہ نش سر تھاودر گوش
خبر لکھنم ژہ ساری دانہ دانہ
یہ سادوی کاغذس ٹے لکھوروداد
خدیجس نش نوان لُس آسو پیغام
مکس اندر یماکنہ مصر لارہ

سو نقشاہ تم دلس منز کھنمتوی چھوی
بسنز وُنمی مہ بوی آشنائی
یہوی کرزن ژہ کاغذ ہت روانہ
بوقت بازگشتن کاروانے
دوان آسی ہمتس اک وٹ انعام
خدیجس رض آسو اونٹاہ تیز رفتار

تمس ولوت خدیجن جہوک ژہ باہوش
ژہ کر معلوم یدے پڑھ ژہ آئی
میسرن آغہ سنز کت تھاوتم یاد
خبر آسوی خدیجس کنش لدائی
میسرن لکھو سلامت آس وارہ
یہوی تم میسرن انو پیش سردار

لکھون خط تہ لزن اونٹس سواری
بدستِ خود خدیجہؓ گذہ رادِ
انو کاغذ یہ تھا ودیانہ ذمہ
مہ چھوم لازم محمدؐ پانہ سوزن
غرض حضرت محمدؐ کرنہ راہی
ٹکان ابلیسنی ویووت بو بارس
پرہ زنڈلا بنس شیطان سین رد
زہ گرِ ھ دلول رگہ چارک زمینس
خدیجہ آس وزت چشم در راہ
مہ چھوم آرام نیوہرت ہم عزیزن
محبتہ سیت گیمژ آس بیتاب
کڈم حاجت زہ چھوک قاضی حاجات
چھو مطلب طالبن ہند قصہ زھر او
بہت برطاق از اغیار خالی
دران اشنا نظر نزادن برہ دور
یوان شخصاہ چھ بر اشتر سوارہ
کنیزن کن ویان ہئی آس یامیت
خدیجن سوی نوشتہ پرزہ نادون
پرزھن تس میسرس نش دراک رشی
خبر کہنہ چھمنہ داتوم کوج یتے
دد اشتر سرخ و دتنس انعامہ
تمس نش ح انہ فیرت زہ درہ رتی
ابو جہلن مغیرن خندہ کرن
اڈہ منزلہ محمدؐ آو فیرت

دپن تس یا محمدؐ کر تیاری
ابو جہلن دپس ات کیا چھو معنی
مہ چھوم معلوم ولول دت بو ہمہ
عاقلس اک اشارہ آسہ زہ بنن
ہنو ک لارن براہ چار ماہی
رٹن اونٹس جلوتم دتنہ ڈالن
براہ راست لگو حضرت محمدؐ
پکان آمت سک ملایک سیت سیتی
کرِہ ماعید ولول ڈیشہ کرماہ
سو کس ساعت تنسنز بوزہ خبر بو
نہ تس آرام روز و نہ بشب خواب
ودان راتس لو دہس چُھنک علامات
تھندی جبہ سیتی ہھو ڈھسنی ناو
دلس تس نار گنڈ مت لولہ نارن
جوا ناہ اک وچھن چون ماہ پرنور
امس ڈیشت ودان چھم دل گواہی
زدر حضرت محمدؐ ژاوتامت
پرن کاغذ یلہ تاریخ زہ وچھو تس
چھو لکھومت کرہ کاغذ اک گری
خدیجن زانو صبحس دراتوی چھو پیہ
لکھن تس میسرس فیرت تہ نامہ
امی لحظہ کرن فیرت روانہ
سو میسر پیش ہمہ شرمندہ کھڈن
دپان امس زہ گزرہ ساتو بوزت

یہ خط در شہر مکہ واتناو دن
محمدؐ راہ مکہ کوہ زانی
میسرن دپو سہ کیا چھوم چانو نورن
غرض آسو ہن اتی چھوم اونٹ زمین
نندرِ غالب سپن تس سیتھ سو رس
حکم کر جبرئیلس لا زالن
ندای حق سپن روح الامینس
بیک لحظہ بشہر مکہ واتی
دیان آسی ووہے داین کنیزن
یہم کرنہ تند بو کھ ڈیشہ کز بو
کران راتس دہس آسی مناجات
تمی سیتن بنانی چھوک ملاقات
خدیجہ بر سر آن قصر عالی
ودن دن یارہ سنزی ح تہ گارن
خدیجن کر کنیزن کن اشارہ
یو ہے آسن محمدؐ یا الہٰی
سو خطا تم امتوی فی الحال ہاون
چھو پیغمبر تقاضا عقلہ کرین
بو یاہت در اس کھتو آفتابہ تتی
چھو پیغمبر معجزہ آمتوی چھو
دپن یدو نے یہ راتس وزہ یتی
دہ پہرن پیو گژھت در کاروانہ
بیکیچا میسرس نش آی فیرت
پہوی ہیدل براہ مکہ سوزت

دپوی ہر چند یہ کرزانی رکیچ وت
دلیراہ چھوکھ بڈ مرد توانا ہ
بان مجلس نوشتہ کڈتھ ہاو ن
کرن تت بوسہ تھاوِن اچھن پٹ
اکِس اکِ پانہ وانی لگ نہ نیے
دوہس تِی اکِ فیرت ون حقیقت
توہی نش دراس سینہم خواب سپار
وچھوم بو واتونتھ در کاروا نہ
یہ کاراہ آدمی سند چھو ینہ ظاہر
یہ جز بازی دروغ و سحر چھو ینہ
حسود ن کینہ سینن گو جگر سوز
یہ وچھتھ آسو تم ساردی نہ باون
مال واسباب ساردی گنڈہ رادان
دِنن لش میسر ین کریک تہ آزم
سلامت واتو حضرت گرہ بنن
بھوی مہ نعت انومس ہدیہ کنے
پھوٖمہ چانو تمنا دمہ ہے ناد
لولہ نارن کرتھم داد و بیداد
ودہ نا دادہِ چانہ تو لہ ناشور
آزم کیاہ یت دنیا ہس پیت
پانو کتھ جام غفلت چیوت
دنہ کیاہ تنہ ییتہ ہنہ ہیہ جاز

تہ لو زنت میسر نادنو سوی حضرت
یہ کرزانوم مہ بے ہمتی تاثیرک
میسر لن مہر و دستخط پرزہ ناو ن
ازان اسرار تم نیران ساری
گژ ماہان حیران ییت منز عقل ساری
دپوک آنحضرت تن ای مرد نادان
زو لہ آیم مکس نشہ گوس پیدا
تمو دپو تھو عجائب کرتھ اس
کرن آمہ سحر تامت چھو یہ ساحر
دپوک آنحضرت تن دنو مفصل
مکس کن لاری لگ تم شب و روز
از انجملہ مکس اندر بلیہ وات
خدیجس نش ساروی قصہ باون
دتن لش میسر ین انعام بجید
چھو لازم پیشکش تس گژھہ آسن

یہ آسوم یا محمد بڈ گمانہ
ہہ کرزانوم اڈی منز لرزہ فیرک
وچھون کاغذ بلہ تس تہ ایہ کیا نٹ
وچھت کاغذ سپن حیران ساری
زتن ژون ہنز مکس تامت پکن وت
باسرارِ الٰہی چھا تو ہی زان
دتوم کاغذ خدیجن آن زمانہ
خدیجس انش سرہ کاغذ کرد اُس
ادے مسند محبت مہر چھو ینہ
مکس کن ون ہیولان کرہ کل
میسر لے انونہ ساردی قصہ باون
سفر کڈ تی سینمت ژھ آرہ کات
خبر لوزنت خدیجہ کیا سپن شاد
انن لس زو راز عشقِ محمد
بوچھوس نادار رو یشن کتہ بنے

نعتِ شریف آنحضرت

سینہ بریان یا رسول اللہ
سالیس تل رٹ ییتہ کیو نور
لوکہ چار رادم در غفلت
بارِ عصیان یا رسول اللہ
یاد کنہہ دو منہ گژھہ ماخوت
دراس نادار یا رسول اللہ
وچھنم کرتوت ژٹنم ماز
گوم نسیان یا رسول اللہ

دیدہ گریان یا رسول اللہ
ہول گوم لولن انونم زور
زیرِ داماں یا رسول اللہ
دارہ چھتتھ آسے کارہ پت ہت
ناسوت شیطان معصوم موت
تھمہ یا افسوس رادم باذ

ارزو نیں چھو یاسے درم
خلفاء چان دن نارہ سندہ نار
ترمیں صاحبن سیت کُس چھ زان
ژوُرم صاحب آسو ہوشیار
حضرت حسنین جان حیدر
موسیٰ رضا چھوی مشہور
بارِ غم منٗہ ہت وَت گتہ راد
آدن رادم آسو سخ خام
عُمرہ ہند آفتاب واتو برکوہ
دنیا ژ ماندان رادم دین
ازواج طاہرن ہندہ پاسہ
دمہ دمہ غمہ وزہ ہمہ جایہ ناو

امتی دپنا روزِ محشر
سانو سامان یارسول اللہ
حضرت صدیق گوڈنیک یار
زُو تہ جان یارسول اللہ
آیہ آیہ سنبرن تم قرآن
شاہ عثمان یارسول اللہ
نادہ پیومتیٔ شیر جبار
شاہ مردان یارسول اللہ
زین العابدین وندہ ہس سر
کاظمس سان یارسول اللہ
تقیس نقیس لشہ چھو دُور
رٔدی تابان یارسول اللہ
کارناشایان اَسہ کونہ تراد
کرہ تہ گذران یارسول اللہ
تان کنہہ زانو منہ واتوم شام
فعلِ شیطان یارسول اللہ
راژہ منہ کولہ گیہ رادم دُدہ
ژام خزان یارسول اللہ
نفسِ ہون آدرلش لُدنم زین
چھوس پشیمان یارسول اللہ
روزُم تہ بوزُم استغاثہ
شاہِ جیلان یارسول اللہ
دفترِ معصیت میانو چھلہ ناد
نورِ ایمان یارسول اللہ

چھوک سانو پناہ تہ سانو سردار
حضرت عمرس کرہ نثار
تس لشن دراو حیا چ کان
شیخن اندر سُوی سردار
محمد باقر ہت جعفر
عسکریس مہدیس آسو پُر نور
گنہن سانن ہندوی ناو
حالِ خود کس ونہ کرنہ آم
ہارس نہ شرادلس پینوم دوہ
رٔدی گوم سیاہ مُوی گوم شین
آلِ پاک وسیلہ ہت آسہ
آرزو چھو علیس عاقبت داد

رسیدنِ آنحضرتؐ از سفرِ شام بمکۂ معظمہ نزدِ خدیجہ رض

یوہ نوی عاتکس نش بیت حضرتؐ
سسر بولہ رگن اولاد ڈلیشت
دپوہس ہاے سانے نورِ دیدہ
مہ چاپس دده بابن زخم کاری
مہ آسم ثرہ ہمیشہ ہای چانی
دوبارہ بای ستر لستی ہمنا

سپن کیاہ خوش ہمو یلہ ڈلوہ حضرتؐ
دوہن کیشرن کرےتس غندر خواہی
ژہ چھوہم سارنی ہند برگزیدہ
ژہ چھوہم بای سندوی خانہ مالوتی
گیہم ہے ہے ادجارہ جای چانی
جگر چھوم دادہ چانی پارہ گومت

ابوطالب سپن دلشاد ڈلیشت
یہ ون دلشاد کرتن یا الٰہی
ونڈے بوسر لگے بو پار پاری
تمنّا چھوم بو کرہ ہے بینہ والوی
نکا حاژی کرک دستی ہمنا
ژہ بازو رستو چھوہم آوارہ گومت

پو پھے ثرہ ٹاٹھو آسمان ابہ بھر پھوی
زناناد شر زہ ہت درخانہ ژائی
پنن اکی شر تمتس ترہ بای سنار بیاک
زہ شر ہت بند سپن گیہ لاچار
کڈک ون دشوی شر ہت لگم نار
دوشیوی شر گڈن زان نہ چارہ
دپوس خاوندن ژہ مہ سینہ زالت
بای سنار تر اوس کرتاب انوم
مثال ومیے پوچھ ہنر کیا چھہ مٹھی
کری نیلہھر نہ سوی ثرہ ان خدیجہ رض
خدیجس رض ننگہ مزوری پاوس یاد
کری نیتھر مرس دیوہ ثرونگ زالک
یہ بورتا کر خدیجن رض نعت خوانی

حکایت

وچھے ون نارتم نہ سخت یوحن کر یک
اسہ یا مرہ بیتہ کرہ بنہ نیرن
ہمہ ہت بند گیشر تیز گو نار
پنن نہ دہ بابو آسوس مار مندو
پنن اولاد کتہہ درنار تراوت
ان کتہ بوی موجی ہولن چھوہ مہ
پوپھی ہنر مای رچھہ کرہ عقل زبھی
تمسن چھی پانژ ہت دینار ذمہ
بوگالی بینہ والس دل گرہم شاد
دیدم تکرار کرہہس گو سوتا مت

چھہ پوپھہ رچھی سہاہ ٹہ تھو کرہ تیر چھوی
نبر کن نار گنڈاتس تت سرایے
وچھوی تمہ چارہ گردہ گنڈ متوی نور
صلاح کرن اکھاہ ہت بنہ نیرن
اکھاہ ہت نیرہ نہ اک گرہ ہ مارہ
سوتر اون نہ گڈن تمہ بای بندوے
نیلس نارہ داوس آب ٹہ ہنوم
پنن شر اسندمول چھوہ منہ
دلس تمہ عاتکن ون گرہہ خدیجس رض
گرہت ان تم دپوس درکار چھمہ
مہرنش ان تم بینہ بیہودہ گالک
بدر بار خدیجہ وا تو یامت
کنیزن سیت آسی ونہ وانی

دمہ دمہ پرہ ما درودہ چانی
غمہ وزہ استم ردی ماوانی
معشوقہ دپونے تنی سبحانی

نعتِ شریف

لاشک سارنی چھوک راہبر

یا رسول ص مہربانی کر
یا رسول ص مہربانی کر
عاشق گالمن بولن چانی ،،

پورہ سہ مانہ چھے حورہ ونہ دانی

ینہ چانہ پرتو ہیوہ آسمانی
روی چانو آئینہ زن تابانی
ژہ نہ کاٹھہ ہمتاہ ژہ نہ کاٹھہ ثانی
دینک تھم چھی ژور یار چانی
دشمن دین گالِ شاہِ مردانی
تھندی محبتؐ ہیوم دل و جانی
پکہ ہا ونہ چانہ دمہ ہا وانی
ونتہ کتہ وان اربای گی میانی
پیرہ موکھہ گار مک کرتہ پارزانی
لیکن گودہ گژھہ سپئن فانی
دلہ منزہ جای کرہ ون چانی

ویرہ چانہ گلمت جن و بشر
یار سولؐ مہربانی کر
زنہ چانہ عالم گوہ منور
نوی چانو جنتک حوض کوثر
ژی چھوک نبینؐ سارن سر
حضرت صدیقؓ شاہ عمرؓ
مول تم کڈنک درِ خیبر
نارہ سندہ تار دِن در محشر
مکہ چانو ڈیشت ژلہ ہم شر
یانہ دان تل کن چھونہ بادر
بوزمت چھوم حدیث النشر
ییتھہ پاٹھہ معلوم دیہ رہبر
مندماسوس عشقن زرد
یار سولؐ مہربانی کر

نیرہ اسہ تمنا ہا و پیشانی

نورہ مشعلہ چھی دورہ پرزہ لانی"
موی چانو واللیل ہا د فرقانی"
دون دِن عالمن چھی سارہ دانی"
حیائک ناو تھاو شاہ عثمانی"
کینہ چھنہ کرمژ تژھہ پہلوانی"
ژدنون یارن لگہ قربانی"
ڈکہ دمہ ہیرہ سیت کرہ دربانی"
بورت چھہ زرتہ وچھت اذانی"
من کان ہنزہ چھو درد آنی"
پیرہ رستو ونہ ڈلہ گژھہ شیطانی"
گنزہ اسہ علیو تہ اد نادی"

داستان تشریف بردن آنحضرتؐ پیش حضرت خدیجہؓ لفز مود ناآنکہ

خبر درہس محمدؐ صبیب بر در
بزرین حلۂ خود را بیاراست
تہ ڈیشت حضرتنؐ لتس کن وچھن
سپن حضرتؐ حیا سیت غرق آب
ز دیدہ چشمن کیا چھو لارن
وچھن ہا محرمن کن کرہ چھو فنوی
خدیجنؓ زانو اندر شرخ کامل
دنیو مطلب دلس و سو اس کاسو

تمس گژھہ وتھرادن کرسی زر
زرین اطلس وِلن بیہ خز و دیبا
موٲلے تم از حیا سہ تھد تلن نہ
خدیجیںؓ آسو درد دل جانی
تمو دپہ ہس منع پہ ہیزگارن
اخی یوسف زندان کی رسید
چھو پیغمبرؐ بلاشک صاحب دل
یہ دپو مت تاکن ساروی زن تس

ز دیدہ روی او برتاب برخاست
تلن نقاب تھد از روی زیبا
وچھوی یلہ روی تمسند ہمچو مہتاب
دپوس کونہ چھوہ توہہ تھاو وچھانی
دپن پیغمبرنؐ در راہ تقوٰی
اگر روی زلیخا را اندر
پرژہ نع حضرت خدیجن گنتہ آسو
یہ حرف کتھ دای منز ان تس

یمود نو ہس تہ ساروی یاد تھاون
ہہ چانی ماہ چھم تہ ژھ برے بو
یہ کت بوزم ییم مہ کل تسنزی
اصل حسب و نسب مال و جوانی
کری خویشی ہمس سیتن بو وچھ ون
بہ سدی عاتکس نش کرکھ باوت
دپو ہس تم صفت ساری چھہ ہمسی
بنی نانی بنی نا یا آتھے
بحمد اللہ زشاہی چھی ژہ اطوار
تمہ دپو ہس سرہ کرہ پانہ تتھو گژھ
عاتکن دپو سہ قدرت کتہ انے

سخن درگوش حضرتؐ و اناون
شبانہ مے لنشہ آسان ساری
بصورت چھے سٹھاہ سی بار منزی
کران شاہی تنہ ینہ فکرہ ہیمژ
سہ گرہ اقرار تھاوی سئی خبران
سپن خوش عاتکہ مضمون بوزت
ونے وان از خدا یاری چھہ ہمسی
بظاہر کینیسہ ہنز بڑھ کر یک چھنہ
بنی نانی گژھینا بخت بیدار
بو چھو ہس بیزار گفتار درونس
تھس شاہس بو ژھ کت کتہ ونے
گژھم معلوم یدلتس لاگے آسی

ژہ ید مانک منزم یار زکرے بو
زنانہ اک مہ ایالی گھر مہ ٹاری
چھہ عالم در زبان کانہ چھو نہ ثانی
دلیکن اک کتھا ییوہ چھہ گیمژ
دہت در خانہ خود آی حضرتؐ
کلاما خوش زحد بیرون بوزت
بغیر ادمکس منز کس چھہ شاہی
بخوبی ژھ حسینا پاک چھنہ
دلیکن پژ ونے کر چھیم لوان ژھ
چھو کیاہ چراغ بے فروغنس
دلیکن کتھ ید بچے جای آسی

در بیان عقد نکاح آنحضرتؐ با حضرت خدیجہؓ

سپن ہتی عاتکہ تتو پانہ راہی
مہ پانس ٹہ ہلا شکرے پانہ رانوی
بصد دل چھس امس گثیر گرفتار
سو مالس سیت یلہ سوزم دشتقس
ژہ چھہ ہس لیچ چھ و چھوی فرزند نوٰعے
چھو کیو تخنگ منگتم مال و زر تھے
تہ ڈلیتت عاتکہ دلنشا کیپن
ان سا روی کران تم کارسازی
انگ حضرت فقہ سا روی ونگ لس
خدیجس لش خبر سئی و اناوک

سٹھاہ گرانس خدیجنؓ عذر خواہی
بو نجس تل یلہ بوزم سوراشی
مہ گیمژ لت حیا تھو کیاہ چھو درگا
بو چھس ذرہ تسندی عشقہ نار
لگے یاری ژہ ونتس حال ہیانوی
ان لتس پیشکش سون روپے تختہ
زقید رنج و غم آزاد سپن
ابو طالب سٹھاہ مسرور سپن
سمیتھی ساروی رخصت انگ لس
خبر بوزت خدیجن کر نہ شاہی

دپونس چھا برادر زادہ چانوی
لگمنا رازہ ہیو ژہ دالہ داشی
بو چھس نا بڈ ثری سیلاب عشقس
ونہ لس کینیسہ لش زانمنہ دارہ
سوید مانی تھوی ازم خبر مہ
کرن راضی سپن سئی کام پختہ
ہتن رخصت ہمس لش درایہ راضی
خبر بوزت یقین لس پور سپن
سپن خوش حضرتن اقرار تھاوک
فرہ وک ساریسی شہر س منادی

کینزہ دایہ ہٲرن بروٚنٹھ کنے

ہوٚل گوم جگرس لول آم چانئے
زہ جان ؑ نذر ہیوی ہالن کرانوی
یارسول ؐ منہ چھوی ژی بار سانوی
یکہ کر سوختہ چھیم مہ چانوی
گچھ ڈبہ کُمے مختہ وتھرانوی
ملہ ہا پالس گژ دیاچھانوی
بنگہ لدگو نتہ سنگدل میانوی
ماہ زن پزرہ للاچ چھوی شاہ سانوی
معرکن اندر چھوی نندہ بانوی
ارمان دادس درمان چانوی
پایہ بڈہ لجنی کلہ پان میانوی
کرہ کیا ذرہ ہا دورِ ر چانوی
یمنہ تھاو درد دل محبت چانوی
یکمہ پرِ کینہ لچہ برہ اژہ وانوی
آدمس ترہ ہتہ گو بخشانوی
یمنہ بتہ سرہ کر حق پنانوی
تس تہ کتھ پاٹھ بنہ موکلانوی
منتہاہ بتھ واسہ ہا ودرشانوی
یکہ ہانہ ژالت دورِ ر چانوی
دمہ دمہ تھمہ غم ہمہ گلانوی

خدیجن کر بنگالن چوبہ تہ پچھ
موٚلل تم پارچہ یم آس نامی

نعتِ شریف

لبٹہ اکہ دیدار ہا وکنا
پختہ کارہ نکتہ میانو بوزکنا
روشن حال چھوی چھوک آگاہ
گلہ ہا دمہ دمہ ہیچھہ شہنشاہ
رنگہ رنگہ زارہ پارہ بوزکنا
گاہ پیوعالمس توشونا
تارکن منز بیتھ شوبان ماہ
کرہ کونہ چانوی ژو نزہ لوناہ
آیہ آیہ سوزنے ژئی فرقان
شرُ یانہ سورہ چھیوم للہ دُن بار
سوی گو پزیاپٹھ بے ایمان
سرہ گو کافرن معجزہ چانو
یلہ تس یلدآوا اسمی چانو
تس پیوٚ تاوان دین و دینا
یمنہ بتہ نیلس سیت کرزان
جنتاہ تمہ ورزہ را نونا
یکہ ہا ڈکہ بیت سوئ بطحا
علیو چھوی نہ کنہہ توشہ عقبے
یارسول ازولہ سانونے

لدنِ انحضرتس ؐ کت مہر تہ لچھ
غلامن تہ کنیزن کیا دِتن دیا

سپن مسرور سٹی لج ونہ وینے

یارسول ؐ ازولہ سانئے
یارسول ؐ ازولہ سانئے
ہشرکوی پت ژری لگنے میانوی
انومے گرتہ گند مختہ تازانوی
توشہ کونہ لیس وچھہ دیدار چانوی
بلہ ہا چانوی خال ڈیشہ وانوی
ہنگہ کوٹھ کرمے پزنگہ وتھرانوی
زاہ کر زلہ اسہ منتا چانوی
آفتابہ روی ہا ورزونہ زلہ گرانوی
سارنی نبین چھوارمان چانوی
مایہ چانہ فرقان پیوما نانوی
بلہ تل بلہ ڈیشہ دیدار چانوی
چندہ چھن گو سوی ہیہ سندہ چھایہ لو
روس بچہ بچہ ہت ایمان آنوی
نوح دراو طوفانہ نشہ ایرہ وانوی
من کان ھذہ گواہ آنوی
بُٹھ کتہ لگہ سوی گو ایرہ وانوی
منور بنہ چانہ گرژھ گرہ سانوی
یکہ ہیٹھ مدینہ چھیوم واتانوی
بنہ کیاہ تہ بتہ گلہ پوست میانوی

وُلن کتو حضرتس جامہ گرامی
چھکن کت حضرتس ؐ بازار بازار

در بیانِ خبر شنیدن حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ

نہ یامت بوز تمسند یار غارن
زنانے ہند رٹن مردس چھ ننگی
کڈن ساری ہنر اسباب خالی
خدا ساردی کریس بوتارہ پوس
یہ کیٹراہ مال و دولت چھوم یہ گرہ
نثار سر کرن یار یس بیکبار
خدیجس حشمتاہ تم جان ہاون

کری تو دہ تمی مہرن تہ دیان
رٹن اک بار تمسنز کتہ بنے
یہ آسوس نقرہ زر از جنس مالی
زنانے ٹاٹھو چھوی اسباب سالی
دتوم ساردی یہ آسی خرچ کرہ
تمس آسوی نہ مالس کینہہ شمارہ
یہ لدمت آسو تمہ فیرت نہ نیان
چھکرس دیار تہ کرنس غلامی

تمو دپو دل زنانے ہند چھو ننگی
سہ ماز اہ حضرتس تی روبہ انے
یہ کیٹراہ چھم تہ آمی نیک خویس
دپی ما حضرتس ہہ دیار گالی
کڈن از خانہ پانژہ ساس دینار
یہ گنز رت کم ہکن تمسند چھ کامہ
دلن تم حضرتس حسلہ گرامی

در بیانِ تشریف بردنِ آنحضرت بخانہ حضرتِ خدیجۃ الکبریٰ رض

خدیجس رض کن ہتو کہ یامت پکنوی
بدر یار خدیجہ رض یام داتی
درودہ سوز ملکو درا و حضرت
کڈم حضرت حقن اربان ساری
پرن نفلاہ کرن ذاتس مناجات

غلامو نقرہ زر کیاہ ہتو چھکنوی
تو نگر گے بنت ہم آیس نادار
نیشہ حضرت خدیجس آو حضرت
ذزم حضرت حقن شادی گیم مہ
گیس آراضی ژہ چھوک قاضی حاجات
سپن ہسر درتمہ ہنو دونہ ونوی

خرک یاری خلایق درای ساری
چھکگ تہ حضرتس تیت مہرژہ دیار
پرن حضرت خدیجن حمد باری
بحمد اللہ یہ ژہ نازم تی لہم مہ
کینزہ دایہ ہشرن برونٹھ کنوی

غزل سرودن حضرت خدیجہ رض در نعت آنحضرت

شوقہ سان ونہ وا یو تازہ بتازہ
تمہ دوہہ نبہ کن گیہ آوازہ
کالہ کاجہ سالرن ہیول تہ جانہ

حضرت سانو مہرازہ آو
حضرت سانو مہرازہ آو
ملکو تہ فلکو کیاہ بر چاو
نورہ مشعلہ ہت ہینہ دا لو آو

دنیاس دوہ تارہ آی پژہ لازہ
جنتن نزاوک دتھ دروازہ
بہشت باغ دتھ رک دچھنہ اندازہ

خاصہ خاصہ انتوک ساشنہ بلہ وازہ
خشمہ رستہ چشمہ چانہ رازہ برازہ
شیر رتی روزت سامانہ سازہ
گلاب رخشی ملہ نا غازہ
عرشہ اعظمکہ ہا شاہب ازہ
مولا رمراز بیہ کمرازہ
آک کمہ شہرہ ہا پاکبازہ
پیرگار سپنک محرم رازہ
لولہ تاوہ تلتہ جگر کے مازہ

مشکہ دار نیتوک خشک لولاد
حضرت سانو مہرازہ آد
رحمتیج نظراہ اسہ کن تراد
پیرت پالنس خاصہ پیراد
بلہ بوچانہ سیت دیدار ہاد
کل چاان گیمو چھو منہ ٹھہراد
مولار لولاب بیہ کریاد
حق سرہ کرتو ژی دی تراد
پیرہ رستو ایرہ بیھونہ گرھی ہاو
پژھتہ پژھ سان تی گذراد
حضرت سانو مہرازہ آد

مینھ ماز قلیہ تہ بیہ دو پیازہ
لوہ ہژہ ہنبر زلہ چھی تروتازہ ″
دال کن نال نالہ نال پیشوازہ ″
شمشاد قد ہا ہیانہ سرو نازہ ″
ژہاندت مکہ کنہ مدینہ شیرازہ ″
پینے شہر ک رٹ دروازہ ″
لبہ ہن محمود لاگ ایازہ ″
صدر ہس اندر بڈ جہازہ ″
دی تراد علیو ادہ بیہ بازہ ″

داستان دربیان مرخص شدن از اکل و شرب ضیافت

مرخص گئے خلایق بہت ضیافت
خدیجہ رض آس از اسلام غافل
کرن عرض بسوی شاہ لولاک
دو ہک آرام را لوتک خواب چہو منہ
خدیجن دپو کریہ لو مہ مہربانی
یہ آسیم امر چانوی تی بوہانہ
شہادت حضرتن تلقین کریس
زخلق مصطفےٰ ص کریس سرایت
شروط دین و اسلام یاد کریس

سمی مطلوب و طالب جای خلوت
چھرتم تا نصف شب مشغول طاعت
ژہ چہوک از کبر و کینہ و زحسد پاک
وہ فرماود ٹھندکیا چہوم مہ فرمان
دپوہس کرژہ دینس سیت زانی
مہ یا حضرت چھ چانی منہ کاہن
شرک تراون زدل آہین کریس
پرن نفلاہ دین حمداہ خدایس

سپن مشغول حضرت ص در نوافل
خدیجس ساس درمہ گوسو ساعت
ٹھندی و دررک مہ تاب چہو منہ
نبین و پوسہ دینس سیت کرزان
دپوس چھس لو چانی محل خانہ
مہ کر تلقین چانوی رٹو منہ امن
کرن شادی خدیجن کیاہ بغایت
تتھوی غم کا ستن شاہ و گدایس
بخلوت حضرتن دلشاد کریس

خیرات دادن تمامی مال و دولت حضرت خدیجہ رض در رضای آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

قریشی آسے ... پیش حضرت ص
دپوہس اس گرتھو کھیاون ضیافت

ثبت دولت حقن کرنو تونگر
کنیزه حضرتس فی الحال سوزن
زر و نقره فدا کرمے زه پانَن
بلادی از زبانم یا نواز دست
تمس او سینه مالس کنهہ سے شمار
نگین جرمت طلای احمری اس
کڈن ساروی نبراز گوهر و سیم
یه زانک تی کرس خوش روزون ژی
دپس آنحضرت ای جعفر طاهر
پهو نہ پاٹ هون عاشق اَت کتھ فس
زه توفیق دتو یے نم خداین
فره وک ساروی شهرس منادی
سمی ساری شهر کیہ مک اشارت
نوان مسکین تہ محتاج دمدم آس
میَن توفیق کیاه دتو نک خدائی
چره اخنس تیل پیدا گونہ شامن
تمو از سر خیال خام تراوک
رئیس گئے کیاه ملایک آدمی تو
باین دنیائی ددن کر مائے ن زک
تهوت سر مبارک رٔ دِ دبن کن
دپیوم حضرت زه کیاه دن گوک غمناک
پتو در خاک آخر مه دسن چهوم
همه اسباب دنیا کرکھ برباد
دتوک دنیا و عقبئے کردگارن

تمو دپو مال زن چهو نہ ملک شوهر
یه کنیزه چهوم فدا کرمتے ساروی
رٹو پانس تہ یا بخشو گداین
یه گٹ بوزت خدیجس آو حیرت
گنزرت کم هکن کمنه چھیه کار؟
تمین پاه ساس آسی هادن زر
پنن مال سے زه کرمے پانہ تسلیم
کرن آنحضرتس ساروی حواله
ہہ مالک میل هاپس چھیہ منہ ظاهر
خدیجه مال دنیا سار چهوی خ
کرس قسمت دمسکینن گداین
بصحر اکره نادک مالس ڈیمه
تمو یکباره مالس کرکھ غارت
زر و نقره همه اسباب نیاوک
کنک شاهی ته مل هر یک گدائی
زمال و آشیا تهاو کنہ سوزن
تویے ددن عالمن منز نام پاِک
چھه قد وسی غلام ذات احمد
فنا گو مال پت کن جای رذک
خدیجن وچھ تہ هیبت گوس ازحد
دپو سن پیده چهوس گومت نحو ازخاک
خدیجن لوز جاین و آلہ نادن
کنیزه ته غلامان کرکھ آزاد
تمو معبوده سندے اشتیاقه

یه گٹ حضرت خدیجن پانه بوزن
زه کهن خرچن خدا دیئے ته ساروے
نگفت این دادن تو کے درست هیبت
بجوشش آد کیاه دریای غیرت
زووه ساس قابت لوجه جاناس زبی آس
بیه دولت تسنز کنیزن بنی کر
خزانه مال کرے پیشکش ژی
زه خوش سوزم ته ژهن نزاوت طالب
بوچھوس بیزاریت دنیای چھیس
یه سیاهی کینه اکس تو ره چهوی خ
گڈت مهرن ته دیارن کرکھ لادی
گدا مسکین ته محتاج نم سپد سیر
کردن گرن ته آتش لوپدم اس
بخو دافطاره کہنہ ردو کنه تهاوک
کرک حضرت کنیزن ته غلامن
مصلیٰ بند تهوک افطار روزن
ژنک غیر ک هوا بالکل چھه بادد
ننه ماچهوی احد در جلد احمد
نظر یامیت پک ته جاینس کن
دپن دن غصه کیاه چهوی احمد
نه کیاه فائده ژهن جاین اندچهم
بنهه والت لوکن اتھ نیاو نادن
طمع تراوک تمو مانک نه دیادن
کنوک راحت هتوک مل فقر و فاقه

خدیجہؓ پرانو جامہ تراو نالی
مبارک صد مبارک تن انجامس
کری حرص و ہوا از دل تمو دور
نہ در حجرہ پدر ادہ واتناو دن
گرہ ہت حضرت خدیجہ تن اندر بیٹ
نہ ہی جایہ اندر آشی بسانی
امس سیت کا نہ اکھا صحبت ہی تھاو
کنواں احمدؐ یہن اندہ و دردس
کرن مسکین دنادار آمست
امس کن ہی وچھن گرہ نتھ و پہو
زہ غنی ہی تاج نہ آرام تراوت
تھوم پان بارہ نش ہمو کلاوت
خدا وندا بہ اکیئے وسیلہ

دتوک دل بہ مصطفیٰؐ بیٹ نالی
مکس منز تھاو لو کو مہرہ چھن
دو شیلو بہ آئس تم نور علی نور
بنا یہ کال سوی او جارہ گومت
سو سانی خیطرہ سختی تو دیٹ
کرک خیرات ساری کنہہ تھاو
امس خیرس شرس الفت مہ تھاو و
تمی از تخت شاہی والہ ناو ن
سپن محتاج مہرہ دیا آمت
سمت ساری ہی وان لش آس نہ
زنان ساری کرہ پام تھاوت
رٹوم عقبیٰ گیس دنیا ہیزار

کوٹھس منز انہ گنہ بیٹھ شاہن
تہ ژانگس کرہن کرہ مارہ چھن
وتھاہ حضرت خدیجن جان لوکن
ینہ پیٹھ بابہ بتہ آسو گومت
ستن جاین وقوی کھوتس دہ بانی
اتہ نو کنہہ زنا نا قسم ہاوک
سپن عاشق ہی دیوانہ مردس
خزانہ مال آسنت گمالہ ناوان
ازین پیرزاہ نہ آسنہ تمو وچھو نہ
ژہ گت تھاوت نہ مانن ہزرمانہ
خدیجن وولو دنیا ہی تراوت
چھو دریت کس اکس دنیا وفادار
گنہگار بندہ چھوس کنہ چھو نہ حیلہ

در بیان تولد شدن حضرت فاطمہ رضی اللہ عنہا

بہت تہا خدیجہ کیو زہ کالاہ
دپان پیس مصطفیٰؐ چھوی نور دیدہ
طلب کر حضرتن تا چھس خانہ
گرہ ہی حاجت وای اہل حاجات
چھ بکین چھو سنہ کانہ ژہ ژی سوائی
بشیر دپان ژی روز میس خبر دار
مبارک دختر فرخندہ آمد
وچھن از خانہ تا آسمان کھس نور
ژہ نیرت نور یہ چھ انز حور آیم

سپن تا مرت عطائی حق تعالیٰ
دپان لورت سپن کامل نہ زایہ
بہر جا چھسنہ لو زان کانہ زنانہ
خدیجہ در دمند و یادہ بوزس
ژہ چھک بینا کرہ حاجت روائی
ز در گاہ مژدہ ہت روح الامین آو
کہ در مان ہمہ در ماندہ آمد
پرتھو کر حضرت خدیجن گیا چھو وداد

سپن تس در شکم سُنی آفریدہ
خدیجس نش نہ نا لہ کانہ نہ آیہ
کرک سجدہ حقس بہر مناجات
چھ بکیس پیغمبرن در مان غمس
ز شوق لو سپن دنیاس بیزار
خوشی گر بایہ سو الحمد غم تراد
خبر لورت سپن لشادہ سر ادو
دپو نس کای پیمبر تھاو دلشاد
تتھے حضرت حوا یا سارہ آیم

مہ نش دو شپیوے تمی مستورہ آئے
کرِن آسان مہ د شوار ساری
دوم کت چھم بیتھر بیٹھم زدانی
رتمن اورے لقب خیر النساؔ اد

رتمن سیت جنتچہ حورہ آئے
چھر با دولت یہ جانی نور دیدہ
تریم کلہہ پرن ھفتہ پوانی
زہ بینہ رقیہ تہ کلثوم زائے

عنایت مہ کردم پروردگاری
چھر آمر از شکم نافہ بریدہ
گوڈن پمندک دروده دہ ہاکناو
سہ ژودرم حضرت فاطمہ زہراؓ

نعت شریف در تولد شدن حضرت فاطمہ رضی اللہ عنہا

توشان ونہ دان حورہ آئے
نورہ خوان حورہ نی اتھ نی کنہ
منتے ابہ نہ ہس بے ہائیہ
روپہ تہ شوبان جامہ زیبائی
جنتچہ حورہ چھے ژنزہ تہ دی
حورہ آسیہ ماران دورن گرئے
آفتابہ اد چھان آسو تیتو ژمائے
حورہ کردہ ہس خاصیہ ہیرائے
سلامہ کران انذرہ درآئے
یارسولؐ لگہ ہوی جانہ تیو ماشئے
دوزخن دروازہ بند کرتہ آئے
مسکین علیٰبس کرم تاپئے

زائیے حضرت فاطمہ رضؓ
دنان در جایہ حضرت زہرائے
نالی لاگہ ہس روپہ بدلش
حورہ چھس کران جان نثار
کبھہ روزہ استادہ ہا مہر چھلیہ
دشمن ڈینت گے حیران
مندہ چھان کو نہ چھو منہ تھلور
نمہ نورہ سیت پیوگہ منزہ تاف
یارسولؐ لو ہیئے مبارک
سارن ژی ہیتہ کلہ نثار
جنتن دروازہ گے خلاص
رچھتن در دنیا و عقبے
زائیے حضرت فاطمہ رضؓ

حضرت حواؑ ہمت سارہ آئے
زائیہ حضرت فاطمہ رضؓ
خوشبہ ملو ہس سہرتا پائے
زو نہ جان ونہ ہوی چھک بلدہ پائے
بجراہ ڈیو ٹھس آ ہی بڈہ پائے
ردگے ساری بد ہمسایے
نظراہ ترادہ ہم لبہ ہا پائے
ہیرہ بن چھچ تموستا پائے
جنتچ خاتون دنیا ہس آئے
ژی پتہ انبیا تہ اولیائے
جنتچہ خاتونہ کرہ پیرائے
شفاعت کرژس ہت ہملئے

چھ فرزند مبارک ژور ظاہر
دلی از بابہ قطبی چھو زائٹن
لوکٹ شر باجہ بانس کتو مرن جا
لوکٹ شر جنتس کون بادادی
عذبؔ تراواتش دل ژالہ ژالہ

طیب تہ حضرت قاسم تہ طاہر
ہی فرزند چھہ از سرکار ثانی
لوکٹ شر باجہ بانس دبابہ ایمان
لوکٹ شر بدمری اشو تھنہ مارک

پسر ژورم چھوا براہیم آئن
نقل کرمیت ہتو در خورد سالی
لوکٹ شر باجہ مالس بخشہ نادی
صبر ژی بد کرک تی چھو مبارک
دردوده حضرتش پٹ سوزڈالہ

صلی اللہ علی محمدؐ و علی آلِ محمدؐ
گنڈان یلہ عشقن ناد
احد پانہ لاگِت آو
فلکو کرِ سہمت دور
تمی سُرِہ کرِ وحدت سا
کھتِت آسو پھٹِت دراو
تس یلہ پانہ طلب پیو
صدیق صیبؓ پہوس یارِ غار
چیامند شاہ عمرؓ شہانؓ
ہادی سانِ چھ بے شک
عالیشان پیٹھو سرکار
اندر گاش وندس دی
شب و روز خوفِ خدا بہ

نعتِ شریف

خط و خالِ محمدؐ
ملکو یوز تلوک شور
مگر ژالہ محمدؐ
تمی زانو دریاو چت
از وصالِ محمدؐ
آدنہ پیوس آدم ناو
ز گلزارِ محمدؐ
کرن پیدہ حلب نو
از جمالِ محمدؐ
عمر صیبؓ پیو برخوردار
تی بو چالِ محمدؐ
سوی پیوہا جامع القرآن
نالی نالِ محمدؐ
لختندی سیت پیو رونق
تمس گالِ محمدؐ
تمسی منہ چیوسانو بار
بہ اقبالِ محمدؐ
ییہنے لاگ لیشر وزی
تہ نکھہ دالِ محمدؐ
مرنہ برونٹھ زندے مر
پیو خوشحالِ محمدؐ

صلی اللہ علی محمدؐ و علی آلِ محمدؐ
کھتِت آسو پھٹِت دراو
صلی اللہ علی محمدؐ و علی آلِ محمدؐ
ہکنہ کانہہ عشقن بور
کانہہ شاہ گو نہ بہ غفلت
تو شاہ پوشہ فیلیاہ پھاو
روشن کُلِ عالم گو
عدل آسو تمس کار
علی صیبؓ شاہِ مردان
یمس آمہ تہنز ژرک
پوری نہ کینسہ دوزخن نار
یدوے بارِ عصیان چھوی
علیو ذکرِ خفی کر

دربیان وفات یافتن حضرت خدیجۃ الکبریٰ رضی اللہ عنہا

خدیجه آس در عین جوانی
شده ماوائی او دار القرار ش
ھڙن عرضی کرن پیغمبر ﷺ کي
وڃي کیس ٿي جھوھم حالس مه اگاھ
مه تحفه کري ڦري زبهر عاقبت ھم
پنھنجي پاڻه شاندس پٽ مه روز م
ز دست خود کرم بیمار داري
پوچھیس غمگین سٺھا اي جانِ جانان
فکر مه یکطرف یارن کئوي جھم
دماه روزت خدیجس کن لوائي
خدیجه ترنیشه بابت آمن بیتاب
دوباره گُند گرت تم زانو مٿ مه
بهت بر سینه تس هر چار دختر
دل آزرده سیٖن غمگین بیخبر ھوئیه
دوک حضرت خدیجن یا محمد ﷺ
سیٖن نزدیک وقت مرگ مانوي
سٺھا جھم غم ھند گڏجن لون ھون
یمن ھوي سر وجامه ڦھلاک کس
زگریه حضرتس دامن سیٖن تر
دعاوه گریه جھوم وقت وصیت
دعائي مغفرت بر گور کرزم
ازده یله جنتس سیٖتن ھر زم
کھوڙان چھیس قبر تت تاریک جاڳي
یوان جھوم تت چیا در صحن روزم

ھتن نیرن ازین دنیائي فاني
باسرار الٰھي آس آگاھ
باین دنیاي فاني کس جھوڙون
لجھس ٿئي پت ڏھنم زادت میرساري
مه ردنیا و عقبي چاڳ ست جھم
کرم بد تشنگي نه ترنیش جاوم
زه نه ڏلیشت لوان جھم بنفرازي
خدیجه تزاده کس پٽ کارامت
تن بنش جیس گشهائي جائه جھم غم
بره نیرت گره کن ژاي غیرت
لڪ ڪٽ شرمنگه نش گومت خو آب
گمت سوي جاري پڙ زنیس
زگریه آسو کھه تمت تور محشر
خدیجه چون بدید زار بگریست
رڻت دامانه جاتوي نیک ته بد
یتیمن وٺھي دیکھي پوچھیس روائي
ببه معصوم جھم نه کته ڏولن
یي ڏیشت گرٺھان جھم پاره پاره
خدیجس پاته به زانو ھتو ڪ سر
زبهر آخرت رلو ميـ زه دامان
زه پاڻي در لحد تلقین کرزم
ڏراڻي جھیس نکیرن منکرن لو
زه رلو نک نور کتو مه داته شاني
سیٖن در گریه آنحضرت نبر داد

رسید سن و در جسل دو چار ش
در آن جمله سیٖن بیمار ناگاھ
لو بکیس ٿي سوامه جھو منه کاتزا
یمن کیاد به جھم معصوم ساري
عرض جھوم یا رسول الله لوزم
لو جھیس متوره لوکن پٽ مه ترادم
دلیس تم حضرتن از دیده گریان
مه جھوه سنامه کھتوھن بار اٿت
گرٺھان حضرت خبر یارن ھوائي
[illegible]
[illegible]
خدیجه [illegible]
تھند احوال اینت حضرتن ڏیوٺھ
بگفتا اي خدیجه گریه از جلبیت
بو جھیس بکیو تنا جھم مه جانوي
یمن بله یاد آسک لوائي
نندر آسک لوائي تھند تلک کس
بپاس حق سٖي جھنزکن دواره
جھرن روي مبارک سوي حضرت
بغیر از تو مه کنترده جھو منه ساکا
بمیدان محشر آگو دزمه
کھوڙاني جھیس بخشن تھار ڏرن لو
وصیت باکنف جھم یدو مه لوزم
وصیت باھم ھنت خیر النسا اد

فاطمہ رضہ بابہ صیبہس ٹونہ دا ہمن
بوسوزہس والدان فریاد بوزم
زدستار مبارک بس ردا ہچھو کہ
بوقت وحی چھوہ بہ سر ہوانی
سٹھاٹس حسن خلقس جہان بو راضی
تولک از خود ردا کرہ ہس حوالہ
بوچھوس شرمندۂ احسان اسُند
سٹھ نبین ع عذر خواہی کران تس
ردا ڈ لیشت خدیجہ شاد سیبین
بدست دختران حوالہ کردند
یمی سینتن ہین داشو و کھرادو
ہنم مہ مغفرت چھوہ بہ گزیدہ
غسل مہ بینہ پانہ دیرم توہ
دبو بابس لحد مہ پانہ ہادم
یھوی زانو تھوی پاھن مہ ناط
دل و جان پرنتس سوی آسودات
بہ ڈیوھٹ جان تخی تسلیم کرن
یہ کیاہ گو صابرن ہینہ صبر بوزد
مُرن ہچھوی سارنی شاہین گدہن
مُرن سارن ہچھو آزادن اسیرن
مُرن ہر کبینہ ہچھوی شاہس امیرس
ساردی سینہ داردی مرگہ تیرس
ہتنو مرگو کھرکت پیغمبرن ثری
صحابن اولیاءن تہ فقیرن

یگانہ چھوہ تو ہنہ شفیع خاص تہ عامن
منگت تہ از حیا ہکو نے نہ پانہ
گرہ تھم مہ والدس تحفہ کفن سوی
دلیس آنحضرت ص مہ چھوم سعادت
جزا دینس خدا یلہ آسہ قاضی
بوکیاہ بورت ہکہ اہن ماجہ جانی
بہر ساعت مہ ہوم فیران اسُند
بدرگاہ الٰہی حمد بے حد
زقید رنج و غم آزاد سیبین
بگفت ای دختران آب دیدہ
مُرت مہ در کفن تی و اتناو
یتیم ولن التماس ماہ میانو بوزد
سیملیتھی بینہ ساری ازیم توہ
تمود بوہس چھلن اس کوہ الو
ہمو توہ اشو کفنس پٹ مہر زادو
گرہ ھن عاشق خدا لیق چھتہ کیا گو
یتیمن جیگرس ونہیم سینین
سیاہن تھم جان تخی تسلیم یات
مرن کت پیدہ کہ مت اس خدا ئن
مرن ہچھوی بادشاہین ہمیشہ خانن
ساردی سینہ داردی عشقہ تیرس
مرگہ رسلو کا ہتہ اکہ ہچھونہ خالی
ہتنو مرگو کھرک ہادن زرن ثری
ہتنو مرگو کمن جاین کرٹ اس

کہ ای بابای من مہ داد بوزم
وسیلہ سوزلس بو در میانہ
بلہ روح الامین توہنہ چھوہ بوانی
اہس عمرے حیا و حلم عادت
ہرانی اشو بوان زن فحتہ زالہ
کرن غیرت مہ پٹا مہ پُہر گاجی
ردا ہت فاطمہ راہی کران تس
شدم لائق باین جامہ محمد ص
ردا از دست خود پر کالہ کردند
فراقہ میانہ چھو ناغم رسیدہ
مہ تہ انتم در کفن پدا آب دیدہ
بوھیس خواشنود توہ خوشنود ردزد
رضا مہ چھا منہ غیرہ تھونہ بادم
کفن مُردس ولن اہن کوہ زانو
در آن اثنا پرن کلمہ شہادت
پرن کلمہ دھکن جلوہ بخشمو
یرد اناللہ در ودہ سوزد
ہمس اندر دھوی شور قیامت
مُرن سارن جوانن بیر پیرن
مُرن ہچھوی سارنی بختین تہ خانن
مُرن ہر کبینہ شاہس تہ امیرس
گواہ اجداد جد بڈیب تہ مالی
ہتنو مرگو کھرک شاہن امیرن
شدرن آیینہ خانن کرت اس

هئو مرگو يتيمن سينه زالت
ڙهوٽن پٽ ڏله نادت خانه مالي
هئوي ماتم زمينن آسمانن
ڏيان آس اي خديجه نيڪ خو يه
قضا اس پٽ رضا ٿا ڏن چيه پهنر
مرن سارن همه مهتر نه ڪهتر
بجا ان حضرتن تنتن وصيت
پڪان اتو داره آسوي پر يتيمين
ردا از روي تو لهس آي در جوش
پيين جانسر تتوي حوران جنت
ز جنت انو کهه حور و آب ڪوثر
ٿوڪ تابوتي منز حور مستور
چهار پايه گرفته چار دختر
اسه گو ڏه ماجه هندي ڪي دي ماد
ديوڪ آنحضرتن اي نور ديده
ززدو ڪو تاه مرد آس بابه صيبو
ديوڪ يارن پٿر تابوت ٿا ڏو
ژو شيوي يان فندني لجه رو ديس
هران تمه خون ديده غم رسيده
خديجس اشه ڪنه فواره زان دراي

هنئو مر گو ژه ڪم خانه والت
ڇهو مرگه سيت چشمن گاش سوران
وني ڪياه نزاد اشو شاه جهانن
گرو ڪيا چهوسينه مرگس ڪنهنه چاره
مرن سارن همه مهتر نه ڪهتر
ڪرڪ استاده تامت سرانه خيمه
انڪ معصومه ڏو لوهڪ غسل نيت
ولڪن اس ڇهه ساري خورد ساله
انوڪ گريا ساري گيه بيهوش
ددا ني غسل سر گچه حوره آسي
تمي سيا تن ڇهچڪ از پاي تا سر
تو لڪ تابوت اصحاب ڪرامو
ز گريه آسو تلمت شور محشر
گلو اس سانه بسنچ برانت ترو ڏو
وڇهو ڪياه مرده ڇهو نار سيده
مه ٿا ڏو روي مادر اسه ڪهٽت
يتيمن ماجه هندي روي ماد
وڇهوڪ بله روي مادر گيه دلتنگ
خديجس آو ڦٽت آب ديده
وڏي نا سوي بدن ليس نار دري

هئو مرگو ژه ڪانه ٿا ونه خالي
مرگه آشنا دل آتش سوران
پڪان از چشم آسڪ آب جوبه
گرادشه ڇهه دد مت آمه پاره
قضا اس پٽ رضا ٿا ڏن ڇهو پهنر
هران خون جگر آئي يتيمه
ژد شيوي هوي ڇهو تلمت اندر خيمس
هڪو ڪرجامه ڪڊٽت ماجه ناله
خديجس ذات پاڪن ٿا ومنت
ژهٽه نيران تهندي نوره آسي
ڪفن ڦو لهس نه بيه مشڪ ڪافور
جنازس ڪن پڪن هنو خاص عامو
ڪه اي بابا پٿر تابوت ٿا دو
يتيمن ماجه هندي روي ماد
ملاقاه ڪرد اس بابه صيبو
فراقڪ ناره سيتن نيره فتنت
پٿر دالت ڪفن ٿهد نو لڪهه ولس
گمت ستن همه پنس اونه هند رنگ
ڇهه آسان ماجه تراولاد منزماي
وده نوڪ فاطمن داره بو ڦنے

دربيان گريه ڪردن حضرت فاطمه رضي الله عنها

فاطمن بڏه بڏه ڏنو ناله

والده صاحبه سانو ڪيا حاله
يا رسول سلام عليڪ

داد چانوي ڪو تاه بو ڙاله

کس تراوت بو گیاہ کرہ

پمپوشس گو رنگ سوسن
نالہ دمہ ناز اجبس بو لولن

چھونہ بو یاہ تس چھی حوالہ
ژالہ ژالہ اشو کونہ نزاوو

سخت رُودا سہ چانو ارمانہ
ہیہ پانس قبرہ ہند لادی

گریہ کران آسس رُمہ رُمہ
ہم چھہ آسان ژرخانہ مالی

گیاہ زالو اسہ گیاہ تگے
کس یتیمن نندرہ اُوزہ ناوی

والدہ صاحبو یہ ہوی یادن
ہیہ پان تس گژھی صنایہ

بڈہ یتیمن اشہ دامانہ
دُو فرشتو جن والسانو

ودہ نابس دردل رادن

چانو دُورر کوتاہ بوزرہ
یارسول سلام علیک
والدہ صاحبو اچھہ ماہ یوسن
ژالہ کوتاہ گاجس بو ہولن
یارسول سلام علیک
چھونہ پتر غمہ تہ خالہ
چھونہ کو ژاہ تس گذراوو
یارسول سلام علیک
غمہ ہیتن سوران ترانہ
ارنہ ہند رنگ گژھ ہوادی
یارسول سلام علیک
رقیہ کلثوم بیب زینب ہمہ
پانہ میلان جامہ نہ نالی
یارسول سلام علیک
ژہ سوا کتہ آرام لگے
ٹھولہ گژھنس کلہ کتہ نزاوی
یارسول سلام علیک
الواہ دتہ سانن نادن
مژھ پٹ ہہ گژھ کت شائے
یارسول سلام علیک
بڈ قیامت گیہ ہمتہ آنہ
دُو زمینو بیہ آسمانے
یارسول سلام علیک
تن تنہا کونہ سی ترادن

چانہ دُوررہ سیتن بومرہ

تھاوتہ کن ترادن تہ غوصن
ماجہ رسکوی وتہ ماڈولن

ژو شوی بنہ اس خورد سالہ
حال دل اس کس نشہ باوو

مُوج مُرن کیاہ بوزانہ
انتی چیان اسس امرمانی

ژوشوی چھہ اس معصومہ
وندہ دُو نت چندہ چھو خالی

زیروزبر گو چانہ ڈگے
حال دل سوی کس نش باوی

روی ماد تم تھاد تم لادن
غارہ رستے بے پرواے

شور و غوغا و تھو آسمانہ
اس چھہ سنگدل داد گیا زانو

بتہ کم کس وتہ دق مادن

سور کرُت اندرم دادی
کیلنسۃ وُ دینہ دُنیا سارُی

کرہ کیاہ تس لوکہ ہنر شادی
یا رسول سلام علیک
شب و روز روز اصلس لااروی
یا رسول سلام علیک

یس آسن غم کرے دادی
علیو موتل زخمن کرالوی

تمن گو رینہ رینہ سینہ صد چاک
چو ماہ چارہ زن گیہ لوُست
دعای مغفرت بہ گور کرہس
تمن ساری بامید شفاعت
یہوی گو ترک دُنیاڑ لنہٗ زر
یہے تعلیم چھے مرد خداین
دلن منز میل دنیا چھو کینہ دانہ
بہت ہا منز خلقنی زن شیر اسن
تہندی چھم مہ تہ تاہ شوق دردل
یہندی پاسہ کرہ تم حل مشکل
چھ خاصان خدا آسان تمی ہت

دفن شدن حضرت جلہ بچہ رض

صحابو ساردی آیین کرہس
فقیر و چھنہ کم گے عاشق حق
خیال خام تراوُن گژھہ انسر
تمن کرآو دنیا خوش چھ مرد
یہوی آسان فقیرن ہنہ نشانہ
تمن دریہ یہوی چھی رخت شاہی
الٰہی زیادہ کرتم ذوق دردل
پشیمان چھوس کرمت جرم بیحد
چھارم منا مہ گنہگارن ابرِ رحمت
تہ ازکاہ عفو کرتم خطا مہ

تولن واجن بیہ خاک آن پاک
یتیمہ گیہ خستہ بیہ وُست
درود و بیہم سلام ساعت بساعت
دردل وبیہم بروان آس محو مطلق
تمن منز چھای کر عشق خداین
سپین مرداہ سی پٹ ساربزار
اندر تشنہ بنر کن سیر آسن
اندر دُوست چھ از دردِ الٰہی
دتم مہ نور ایمان وسعت دل
تمے الکرم تحفہ پابس محمد و ورد
بیہ یت منز گمتوی میہو خطا مہ

خاتمہ در مدح جدِ خود و پیر بزرگوار خود میگوید

مرتی سید سمنان پیر میانوی
مہ از ذریات ادُ بہ بہ پدر چھوم
نظر منز چھم خاکس بنم سون
نظر داو دخاکی ید کرکم مہ
خلیفہ خاص چھ ہس سید علیخان
مدد خواہ شفاعت ہر دلی چھس

بہو حضرت شیخ حمزہ پیر میانوی
چھو حضرت شیخ حمزہ کرہ مادان
ڈونگت تہ ترادہ بوزاہ کرہ دسس بن
قوت مہ چھو منہ تیتہ دربار لایس
بتوی اتم چھ رسول ڈیڈہ پراران
منگانی ہا قت ایمان علی چھس

سو ہمچون آفتابہ دیوہ سر چھوم
تتوی لارس دیدہ خون ہاران
بنم صیقل دلس عرفان ترم مہ
یتما بود منز چھوہ ڈار پراس

تمام شد
